

NE VORBEȘTE PĂRINTELE CLEOPA
VOLUMUL 3
DESPRE CREDINȚA

Noi, dintru începutul plămădirii acestui neam, așa ne știm, romani și creștini ortodocși. Așa ne-am născut și avem datoria sa păstrăm curat și deplin ce am moștenit de la străbuni, ca de la Dumnezeu. Dar noi, obste ortodoxă romană, să nu uităm niciodată evlavia, râvna și jertfa domnitorilor, strămoșilor și părinților noștri, cu care ei au aparat de-a lungul a aproape două mii de ani, patria și aceasta credința care le-au fost date drept sfânta moștenire de la Domnul nostru Iisus Hristos, prin Duhul Sfânt, în Biserica Sa dreptmaritoare. Nu vrem să stricăm liniștea nimănui în cele ale conștiinței, dar nici nu vrem a ne departa și a părăsi moștenirea străbuna în care noi simțim ca sta unitatea adâncă a neamului nostru.

Pentru noi, patria și ortodoxia sunt „grădina Raiului „data noua de Dumnezeu să „lucram în ea și să o pazim „(Facere 2,15) cu sfințenie. Să știți ca nu toată credința în Dumnezeu este buna. Auzi ce spune marele Apostol Pavel: Fiule Timotei, sfătuiește pe creștini să fie sănătoși în credința. Poate să creadă cineva în Dumnezeu și credința lui să nu-i aducă niciun folos, dacă nu crede cum mărturisește Biserica, adică credința adevărata Ortodoxă. Și dracii cred în Dumnezeu!

Nu spune Apostolul Iacob (cap. 2,19) ca și demonii cred și se cutremura? Dar ce le folosește diavolilor credința, dacă ei nu fac voia lui Dumnezeu?

Primul fel de credința este CREDINȚA DREAPTA, adică ORTODOXĂ, singura care este lucrătoare și mântuitoare.

Apoi este credința schismatica. Schismaticii sunt acei cu stilul vechi de la noi. Ei au credința ortodoxă, exact ca noi, dar fiindea nu asculta de Biserica, se numesc dezbinati de Biserică. Sunt afurisiți de Biserica, pana vin și se întorc înapoi, să asculte de Sfântul Sinod. Credința schismatica este și credința catolică, care înseamnă universală, dar nu mai este dreapta, adică ortodoxă, căci au schimbat unele

dogme stabilite de Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți la cele șapte Sinoade Ecumenice. Din această cauză ei s-au rupt de credința și de crezul ortodox și cred în Papa.

Apoi este credința eretica. Și sectarii cred dar asta este credința eretica. Dacă cineva strâmba credința ortodoxă, ea nu mai este dreapta și nu-i plăcută lui Dumnezeu. Ca marele Apostol Pavel spune așa: Pace peste cei ce vor urma cu dreptarul acesta - adică cu dreapta credința - și peste toți aleșii lui Dumnezeu. Și iar zice: Fiule Timotei, lupta-te ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos ca cine nu se lupta după lege, nu se încununază (2 Timotei 2,5). Deci este o luptă și o credință lucrătoare când se face după legea lui Dumnezeu. Aceasta este credința dreapta. Iar dacă nu-i credința dreapta, aceea este credința eretica sau schismatica sau strâmba adică cu abatere de la dreapta credința ortodoxă. Protestantii zic „Sola fi de”, mântuirea numai prin credința. Omul se mântuiește numai prin credința, fără fapte zic ei. Oare nu auzi ce spune Apostolul Iacob? Credința fără fapte e moarta, (cap. 2,20), precum și faptele fără credința. deci credința care nu este unită cu faptele bune ne este mântuitoare; ca și diavolii cred, dar nu fac voia lui Dumnezeu. Ați auzit ce spune marele Apostol Pavel? Acea credința este mântuitoare care se lucrează prin dragoste. Credința cunoscătoare au și dracii, iar credința lucrătoare o au numai creștinii cei buni. Credința care este împodobită și îmbrăcată cu faptele bune este credința lucrătoare, care aduce mântuire sufletului. Numai credința care se lucrează prin dragoste, numita credința ortodoxă lucrătoare, îl poate mântui pe om.

Deci, să nu vă înșelați cu ideile sectarilor, care vin din sânul Bisericii Protestante, care zic ca numai credința, adică „Sola Fide” ajunge pentru mântuire, și că pot să-și facă de cap, ca n-au nevoie de sfat. Sau „Sola Gratia”, care înseamnă mântuirea prin har. Nu este adevărat!

A zis Apostolul: În dar suntem mântuiți? Da. Dar același Apostol care a zis aceasta, a spus și: Toți vom sta înaintea divanului lui Iisus Hristos, ca să luăm fiecare după

cum a lucrat, după faptele lui. Ai auzit ca cere fapte? Și Mântuitorul spune în Evanghelie: Când va ședea Fiul Omului pe scaunul slavei Sale... și va răsplăti fiecăruia după faptele lui; și în Psalmul 61 zice: Ca Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui. Auzi ce le spune lor Hristos? Toată fapta buna sau rea, o va trage Dumnezeu la judecata. Și în multe părți ale Scripturi iveti găsi acestea. Deci, numai credința dreapta este mântuitoare, dacă este unita cu faptele. Auzi ce spune Sfântul Apostol Iacob: Dacă ar veni cineva la voi și ar fi goi și lipsiți de hrana cea de toate zilele și v-ar cere ajutor, și le-ai zice: Du-te, frate! Mergi în pace! Dumnezeu să te hrănească; Dumnezeu să te facă sănătos, Dumnezeu să te primească, dar nu i-ai dat nimic, care este folosul? (Iacob 2,14 - 17).

Ferească Dumnezeu! Dumnezeu ar putea să-l miluiască fără să-l trimită la tine. Dar l-a trimis la tine să vadă dragostea ta; să vadă credința ta, ca tu vrei să-l ajuți, să-l hrănești, să-l primești ca pe un străin în casa ta și să-l adapi.

Deci, credința ortodoxă unita cu fapta buna este credința mântuitoare. Iar acea credința în care nu-ți pasa de durerea aproapelui tău, este credința stearpa, nelucrătoare și nu aduce mântuire, căci credința fără fapte este moarta. Credința mozaica, este credința evreilor primită prin prorocul Moise. Ei nu cred în Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, refuzând Legea cea Noua adusă de El și de aceea prigonesc pe creștini.

Alta credința este credința pagana, a celor ce nu cred în adevăratul Dumnezeu. Cele mai mari religii păgâne sunt: mahomedanismul, budismul, brahmanismul, parsismul, hinduismul, șintoismul, et[. Ei se închină la alți dumnezei, care sunt idoli sau diavoli. Ce zice psalmismul David? Idoli paganilor sunt argint și aur, lucruri făcute de mâini omenești; gura au și nu vor grai... și celelalte. deci, cine crede în alți Dumnezei și nu se închină Dumnezeului Celui în Treime, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Dumnezeu care a făcut cerul și pământul, acela are credința pagana.

Credința creștina poate fi uneori superstițioasă, alteori fanatică. Oamenii care cred în vrăjitorii, în descântece, în vise, în vedenii și alte năluciri, aceștia sunt oameni superstițioși și au credința bolnavă sau stricată. N-ai văzut ce spune la Cartea înțelepciunii lui Iisus, fiul lui Sirah, la capitolul 34? Precum este cel ce aleargă după vânt și vrea să prindă umbra sa, așa este omul care crede în vise. Ca pe mulți visele i-au înșelat și au căzut cei ce au nădăjduit în vise. Cel ce crede în vise este asemenea celui ce merge la vrăjitori.

Dar ce este credința fanatică? Credința care nu are la baza dreapta socoteală. Are un elan în toate: posteste prea mult, se nevoiește prea mult, o ia strașnic cu postul, cu milostenia, cu lepădarea de sine, cu metaniile și n-are un bilanț, n-are o dreapta socoteală. Vorba proverbului: „N-o lua lata, ca rămâne negrapată! „Credința fanatică știi cum este? Cum ai încarca o mașină cu tot felul de bunătăți și pe urma i-ai da drumul la vale fără frâna. Se duce și unde ajunge se rastoarnă. Gata! Așa-i credința fanatică.

Nu așa! Toată fapta bună trebuie *s-o conducă dreapta credința în Iisus Hristos și dreapta socoteală sau cumpăna dreaptă. Dumnezeuiască Scriptura zice: „Nu te abate nici la dreapta nici la stânga. Calea de mijloc este cale împărătească”. Deci, este o credință care nu are echilibru, o credință fără dreapta socoteală se numește fanatică. O ia într-o parte și mai încolo se rastoarnă.

DESPRE VISE ȘI VEDENII FALSE

Dacă vei crede într-o vedenie falsă, apoi diavolul în vis te va învăța „prorocii”. Diavolii spun lucruri care o să se întâmple peste o lună, peste două, sau peste trei luni. Sunt draci care ghicesc viitorul și tu spui: „Mai, sunt adevărate!” Păi, ce-am visat eu săptămâna trecută, *s-a adevărit acum!” Aceștia sunt draci vrăjitorești, care știu viitorul. Dar, ai să-mi spui: „Părinte, dar în Scriptura spune că a visat Iosif, a visat Daniil, a visat cutare...”. Da. Sunt și vise de la Dumnezeu. Dar acestea sunt foarte rare în viața omului și nu le poate înțelege omul, dacă nu vine lângă el unul care are darul deslușirii duhurilor.

Duhul este unul, cum spune la Corinteni 1,12, marele Apostol Pavel, însă darurile sunt împărțite.

Ați auzit că este: „Duhul înțelepciunii, duhul cunoștinței, duhul temerii de Dumnezeu, duhul înțelegerii...”. Auzi ce spune darul deslușirii duhurilor. Și Sfântul Ioan Evanghelistul spune: Fiule, ispititi duhurile, ca nu toate sunt de la Dumnezeu. Dacă marele proroc Daniil, bărbatul doririlor, nu înțelegea vedeniile, auzi ce spune Scriptura: A dat ordin Dumnezeu Arhanghelului Gavriil, zicând: Gavriile, fă în somnul lui Daniil să înțeleagă vedenia. Le vedea și nu le înțelegea. Deci, de aici să ținem minte, ca nu tot ce vede o vedenie sau un vis îl înțelege, pana nu are darul deslușirii.

Sunt și vise de la draci numiți arhiconi. Aceștia știu pe de rost toată Sfânta Scriptura. Îți spun prorocii pe care le găsești în Biblie. Pe urma sunt draci care se cheamă vrăjitori.

Aceștia ajuta la vrăjitori, la fermecători, la descântători și amăgesc pe om, să i se pare că s-a făcut sănătos de acolo. De aceea Sfântul Ioan Scararul zice: Cei ce tuturor vedeniilor și tuturor viselor nu crede, filosof duhovnicesc este. Să nu credeți în vise! Să nu credeți în vedenii! Dacă crezi în vise și ai venit la mine să te spovăduiesc, eu te opresc direct trei ani de la Sfânta Împărtășanie. Cine ți-a spus să crezi în vise? Nu auzi ce spune Sfânta Scriptura? Ia cauta în Cartea înțelepciunii lui Iisus fiul lui Sirah, la capitolul 34: Precum este cel ce aleargă după vânt și vrea să prindă umbra sa, așa este omul care crede în vise. Ca pe mulți visele i-au înșelat și au căzut cei care au nădăjduit în vise. Eu am o carte scrisă despre vise și vedenii. Să vedeți acolo cum te înșală diavolul prin vise.

Sufletul nostru are trei părți:

— Partea rațională, este deasupra sânelui stâng pana la furca pieptului;

— Partea mânioasă, este în mijlocul inimii, și

— Partea poftitoare, care este din mijlocul inimii pana la buric.

Toate aceste trei părți ale sufletului nostru au virtuțile lor, patimile și visele lor. Trebuie să le cunoști care sunt din partea rațională, care din partea mânioasă sau din partea poftitoare. Apoi sunt vise de la natura, de la tunete, de la fulgere, de la huietul apelor, de la vânturi. Voi dacă nu știți, te poate înșela în tot chipul. Ușor te înșală. De aceea este oprit să nu creadă nimeni în vise, ca pe cei slabi – cum zice Scriptura – pe mulți visele i-a dus la pierzare. Sunt vedenii și de la diavoli.

Și diavolul este putere nălucitoare. El se face în chipul lui Hristos, de strălucește ca soarele; în chipul Maicii Domnului, în chip de îngeri, în chip de sfinți, în tot chipul. Numai te-a prapadit, dacă ai crezut. N-ai auzit ce spune Apostolul Pavel? Nu-i de mirare ca și satana se face în chip de înger de lumina; și slujitorii nedreptății se fac în chip de slujitori ai dreptății. Deci, baga de seama! Nu primi niciun fel de arătare, niciun fel de vedenie.

Sfinții Părinți ai Patericului, marii sihaștri care trăiau numai cu rădăcini în pustie, aveau adesea lupta cu diavolii. La unul a venit diavolul în chipul lui Hristos și el își cauta de lucru, ca lucra la cosnite. Acela strălucea ca soarele iar bătrânul închidea ochii. Și-a strigat:

— Bătrânule, da uită-te la mine!

— Dar cine ești tu?

— Dar nu vezi că eu sunt „Hristos”?

Și acela închidea ochii mai tare;

— Eu sunt păcătos, a zis el, și nu sunt vrednic să văd pe Hristos.

— Ei, bătrânule blestemat, m-ai cunoscut! Și a și fugit, ca a văzut că l-a cunoscut.

Alt bătrân sihastru mergea prin pădure. Iată un „arhanghel” strălucea ca soarele și avea o stâlpă de finic și un crin în mână, cum a venit la „Buna Vestire”. El mergea ca să-l ajungă pe bătrân pe alături, dar bătrânul tot se uita în altă parte:

— Bătrânule, uită-te la mine!

Dar bătrânul s-a întors cu spatele și a zis:

— Dar cine ești tu?

Eu sunt „arhanghelul Gavriil!” Pentru viața ta cea sfânta, pentru nevoința ta, pentru rugăciunile tale și pentru toată osteneala ta, am venit să-ți aduc o veste bună din cer, de la Maica Domnului.

— Ia seama că ai fost trimis la altul! Ai greșit adresa. Eu sunt un om păcătos și nu sunt vrednic să văd pe arhanghelul Gavriil!

— Ticalosule bătrân! Nu vă putem înșela, că nu va închinați nouă.

— Sa se închine vouă cel care va slujește vouă, ca eu ma închin lui Hristos și n-am nevoie de voi!

Așa fugeau sfinții de vedenii. Dar ai să mă întrebi: „Părinte, poate a vrut Dumnezeu în viața mea să-mi arate o vedenie ceva, un vis, n-ar fi păcat ca eu nu am crezut? Poate să fie ceva adevărat. Oare nu-i păcat ca eu refuz un semn de la Dumnezeu? „Nu-i păcat. Doamne ferește! Dumnezeu, care fericește pe cei smeriti, niciodată nu se supara când și fac lucruri din smerenie, că nu se socotesc vrednici de a vedea îngeri. Ai văzut Sfântul Isaac Șirul ce spune? Mai de folos îți este, omule, să-ți vezi păcatele tale, de mii de ori, decât să vezi îngeri. Și mai departe: mai de folos îți este să plângi un ceas pentru păcatele tale, decât să vezi îngeri și să învii morți cu rugăciunea, sau să faci minuni! Să avem smerenia aceea de care zicea marele Proroc David: Ca fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Să ne vedem păcatele și să le plângem! Asta-i poziția care nu te duce la cădere niciodată. Iar cei ce-au văzut îngeri, i-au înșelat diavoli, i-au dus în pierzare. Sfântul Ioan Scararul spune așa în cuvântul trei din „Scara”: Dracii slavei deșarte, pe cei slabi de minte, i-a făcut proroci – ca el o să se laude că este proroc, ca a văzut vedenii –, iar cela ce tuturor visurilor și vedeniilor nu crede, filosof duhovnicesc este. Dar poate ai să spui: „Părinte, dar dacă este o veste ceva, și poate Dumnezeu vrea să ma încredințeze?” ...

Și acum o să vă arat ce zice Sfântul Diadoh al Foticeei, cât de mult iubește Dumnezeu pe cel care nu crede în vedenii și vise, și act de mult îl lauda. Așa spune

într-o istorioara:

Un boier mare avea palate, moșii și averi multe, și avea o slugă foarte credincioasă, Ioan, la care îi încredința cheia de la casă, toate, toate. Odată boierul acesta a plecat de acasă cu soția și copiii, și i-a dat cheile de la palat, cheile de la poartă și i-a spus așa:

— Baiete, rămâi stăpân pe toată averea mea. Baga de seama! Chiar eu dacă am să vin, și dacă vin noaptea, să nu mă recunoști! Eu dacă vin, numai ziua am să vin; dacă nu, nu da drumul la poartă! Cheile sunt la tine. Nu recunoști pe nimeni până nu vin eu. Ca nu cumva să recunoști pe altcineva noaptea și să vie să-mi prade casa.

Acela pune mâna pe chei și zice:

— Da, stăpâne, așa fac!

Ce s-a întâmplat? Tocmai el a fost vinovat, ca în loc să vie ziua a ajuns noaptea acasă. Bate în poartă. Vine sluga.

— Mai, Ioane, da drumul!

— Fugi de-acolo, tiranule, vrăjmașule!

— Eu sunt, mai, stăpânul.

— Nu te cunosc! Eu am porunca, de la domnul meu. Tu ai luat glasul stăpânului meu, te-ai făcut lup și vii ca pastor. Nu te cunosc!

— Eu sunt, mai baiete! Da nu cunoști căruța, caii și pe mine nu mă cunoști?

— Niciodată, noaptea nu te cunosc! Vino mâine! N-ai spus că vii ziua? Să te văd eu la ochi dacă ești tu. Căți nu pot vorbi ca stăpânul meu?

Și n-a dat drumul boierului. Și a stat boierul toată noaptea la poartă, până s-a ridicat soarele.

— Dumneata ești?

— Da.

— Poftim! Așa am primit porunca, noaptea să nu primesc pe nimeni.

Na! Și nu numai că nu s-a supărat boierul:

— Bravo, mai, la asta este sluga credincioasă. Am venit eu cu soția și copiii și n-a dat drumul.

„Nu te cunosc noaptea!”

Așa este cel care nu crede în vedenii și vise. Ferice de el. Ce spune Apostolul? Noapte este veacul de acum. În veacul de acum să nu dorim să vedem îngeri! auzi ce spune un sfânt părinte? Dacă vrei să ajungi la nebunie și la ieșirea din minți, primește arătările cerești în veacul de acum!

Deci, nu numai că nu se supara Dumnezeu, când nu credem noi în vise și vedenii care se arata noua ca lumina sau foc sau stele sau îngeri sau sfinți sau proroci sau hristoși sau în chipul Maicii Domnului, ci, foarte mult ne iubește. Aici să știi ca veacul de acum este ca o noapte, ca dracii se pot face în îngeri de lumina. Cel ce nu crede în vise și vedenii este un adevărat credincios. Deci, să nu crezi vreodată că se supara Dumnezeu când tu nu vei crede în acestea! Ca dacă ar fi adevărate, Dumnezeu ti le lamurește ție acestea, nu prin tine, ci prin alții care au darul deslușirii duhurilor. Iar când sunt multe mărturii ca un vis sau o vedenie a fost de la Dumnezeu, întreabă pe alții mai înțelepți decât tine.

Vine o bătrâna și-mi spune: „Părinte, am visat asta, am visat asta; o să fie rău!”. „Cine ți-a spus, mama?” „Am visat eu asta noapte”. „Te-a amăgit diavolul. Ți-a spus ce-a vrut el și tu vii tulburata la mine prin vise”. Voi n-ați auzit ce spune Apostolul Pavel? Prin credința umblam, nu prin vedere. N-ați auzit ce spune Hristos în fericirea a zecea, după înviere? Ferice de cel ce n-a văzut și a crezut. Deci n-am nevoie să văd, ca să cred. Ca dacă eu cred după ce vad, nu mai am credința.

Ce este credința? auzi ce spune Apostolul: Credința este dovedirea lucrurilor celor nevăzute și adevărarea lucrurilor celor nădăjduite. Auzi care-i credința? Să dovedești prin credința cele ce nu ai văzut și să adeverești prin credința ceea ce nădăjduiești. Asta este credința cea adevărată. Ca dacă am văzut, nu mai este credința. Iar dacă n-am văzut și am crezut, atunci ma ferește Hristos ca cei pe care i-a fericit în Evangelie.

Frate, să nu dorești să vezi îngeri! Că așa te poate înșela satana cât vrea. Iată ce trebuie să vedem noi.

Păcatele noastre! Să ne mărturisim, să ne căim, să ne pocaim pentru ele. Ca nimic necurat nu poate intra în Împărăția Cerurilor. Auzi ce spune Sfântul Efrem Șirul în rugăciunea soborniceasca, care se spune în Postul mare: „Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd păcatele mele și să nu osândesc pe fratele meu – să nu judec pe altul –, ca binecuvântat ești în veci. Amin”.

Iar Sfântul Isaac Șirul zice: Mai înainte intra intru împărăția lui Dumnezeu, cel ce-și vede păcatele sale, decât cel ce vede îngeri. Asta să vedem. Să nu ne socotim noi vrednici că vorbim cu sfinții și cu Maica Domnului! Totul este mândrie!

Să ne vedem păcatele noastre și să le plângem! Asta-ia cea mai înalta filosofie sub cer. Nu credeți în vise sau vedenii! Ca or să iasă vedeniști de tot felul, de ar să umple lumea, ca toți sunt înaintemergatorii lui Antihrist.

O ISTORIOARA CU O VEDENIE FALSA

La un călugăr seara, când voia să se culce, intra un înger la el în chilie, atât de strălucitor încât îi lua ochii. Și când intra el, venea și cu mireasma buna, ca să zică că este de la Duhul Sfânt. Nu-l îndemna la rău, ci atât îi spunea: „Scoala-te, robul lui Dumnezeu, la rugăciunea și pravila ta!” Iar el spunea: „Eu mi-am făcut rugăciunea”. Dar îngerul spunea: „Nu. Mai roagă-te”. „Eu mi-am făcut pravila”. Iar el spunea: „Nu știi ce spune Apostolul Pavel: Neîncetat vă rugați? „Și când voia să se culce, iar îl scula.

Omul, dacă nu doarme, se tulbura. Nu-l lasa îngerul să se odihnească. Și l-a sculat așa timp de vreo trei luni. Iar călugărul zicea: „Cum să nu mă rog, dacă vine îngerul Domnului, că așa zice Sfântul Apostol Pavel!” Tulburându-se el așa, a slăbit și s-a îmbolnavit. Și se întâlnește cu un sihastru bătrân, ca în pustia Egiptului erau mii de pustnici, ucenici ai Sfântului Antonie cel Mare. Bătrânul îl vede așa slab și tulburat și-i zice:

— Ce ai frate? Cum o mai duci?

— Părinte, bine o duc.

Era un cuvânt de mândrie. Însă omul trebuie să zică cu smerenie că nu face nimic bun.

— Cum bine? zice părintele.

— Părinte, cu ajutorul lui Dumnezeu, de trei luni ma scoala îngerul la rugăciune!

— Și cum te scoala?

— Când mă culc, el vine lângă mine, ma scoala la rugăciune și se roagă și el cu mine!

— Ia aminte, frate, ca acela nu este îngerul Domnului. Acela este satana, care te pandește pe tine!

— Dar cum, părinte? Eu văd ca de când mă scol sunt bolnav și tulburat și niciodată n-am umilința ca ma împietresc la inima...

— Uite așa să faci. Când va veni să te scoale la rugăciune, să zici: „Eu nu vreau să mă scol acum, ci când va veni vremea, la miezul nopții. Atunci o să mă scol. Nu ma scula tu pe mine”.

Dacă îți va spune că este îngerul Domnului, să-i spui: „Eu sunt un om păcătos și nu-s vrednic să mă scoale pe mine îngerii!” Diavolul, când aude de smerenie, fuge. El nu vrea să spui că ești om păcătos niciodată, ca el a căzut din mândrie. deci, așa să-i spui: „Eu sunt un om păcătos, nevrednic să mă scoale îngerii. Când voi vrea ma voi scula; când nu, voi dormi. Tu să nu mai vii la mine!”

Și *s-a dus călugărul seara acasă și cum a ajuns, *s-a culcat. Și a venit îngerul acela și i-a zis:

— Scoala-te, robul lui Dumnezeu, la rugăciunea și pravila ta!

— Nu ma scol!

— Pai de ce?

— Când voi vrea eu o să mă scol, nu când vei vrea tu!

— Blestematule călugăr, te-ai dus la bătrânul acela, care este un călugăr mincinos și fățarnic. El te-a învățat să nu mai ascuți de mine! Dar călugărul acela este iubitor de argint. Că a venit la el un om sărac și i-a cerut un ban, iar el a zis ca n-are. Și totuși are trei arginți pe un geam. Are trei bani și-i ține într-o carte pe geam. Și a zis către sărac ca n-are bani.

Apoi *s-a făcut nevăzut. Dar călugărul a zis:

— Blestematule diavole, eu văd acum că ești tatăl

minciunii!

Apoi bătrânul *s-a întâlnit cu călugărul. El era înaintevăzător. Și i-a zis călugărului: „Nu-i așa că ți-a zis că am trei bani pe geam? Am, dar a venit un bețivan, care face numai rău; l-am văzut beat și știam că o să vină o femeie săraca a doua zi și am ținut banii să-i dau la acea necăjita, nu la bețivan. Dar tu ia aminte, frate, ca eu știu ce ți-a spus despre mine, că sunt iubitor de argint, fățarnic și mincinos. Deci să nu-l mai ascuți că te duce la pieire, măcar că te scoala la rugăciune”.

Din ziua aceea n-a mai venit îngerul iadului, ca a văzut că *s-a supărat călugărul pe dansul.

Să știți ca diavolul se arata în chip de înger, sau în alt chip, sau în chipul lui Hristos, sau în chip de arhanghel, de sfinți, de ierarhi, de cuvioși. El întâi te învață bine, pana i te închini lui. Iar după ce te închini lui, te duce la pierzare. Nu venea diavolul la un călugăr timp de 30 de ani și-i spunea taine mari? Adică: „Părinte, eu sunt îngerul Domnului. Ia seama că peste 7 - 8 zile or să-l prade pe călugărul cutare. O să-i ia lucrurile lui și o să le ascundă în cutare peștera. Tine minte, să le iei de acolo și să le aduci călugărului înapoi”. Apoi i-a îndemnat diavolul pe aceia să fure, și le-a arătat că este înger.

Se duce „îngerul „acela în chip de călugăr și zice: „Vai de mine, m-au pradat hoții, mi-au luat tot!” iar călugărul cel amăgit i-a zis: „Hai că-ți spun eu unde sunt lucrurile tale. A fost îngerul Domnului și mi-a spus unde sunt. Sunt în cutare peștera”. Le-a găsit acolo. Și a zis: „Mai, chiar că a fost îngerul Domnului, din moment ce a știut unde au fost puse lucrurile mele”.

Aude un bătrân de acestea și le spune ca aceia sunt diavoli, și cel care i-a pus să fure, și cel care se arata în chip de înger, ca să creadă în minciunile lui și să-i ducă la pierzare pe toți. Atunci a întrebat: „De unde știi, părinte, ca ei spun adevărul? Aceștia sunt draci pitonicești care spun viitorul, cunosc viitorul și spun ce-o să fie peste o săptămână, peste o lună, ca să crezi lor și apoi să te prapadești”.

— Părinte, sunt ortodocși care aleargă la vrăjitori și la cei ce deschid pravila. Se poate așa ceva?

— Acei care deschid pravila, călugări sau preoți de mir sau maici, cine deschide pravila a căzut din dreapta credința. Aceia se cheamă ghitii, adică vrăjitori cu lucruri sfinte. Cine se duce la cei care deschid pravila, 10 ani nu se pot împărtăși. Iar cel ce deschide pravila, dacă-i preot sau călugăr, este anatema și este despărțit de Biserica, pentru că face vrăji cu lucruri sfinte.

Ai văzut ca vine cate o baba ca să te însele și să te ducă în iad: „Hai să-ți descânte baba!” Cu ghiocul cu cărți să-ți facă de „ursita”; că ai să te măriți, că are să te ia cutare, cutare. N-ai pățit de acestea? Și numai vezi ca baba face cruce la descânțece; și o auzi ca zice „Tatăl nostru „și apoi descânta. Iar la urma zice: „Descântecul de la mine, leacul de la Maica Domnului!” Auzi ce zice sluga diavolului? auzi satana cum amesteca otrava cu mierea, ca să te ducă în fundul iadului? Dar ce legătura are Maica Domnului cu descântecul babei? Biserica condamna pe descântători: „Cei ce cauta în bobi, cei ce cauta în cafea, cei ce cauta în cărți, cei ce sting carbuni, cei ce cauta în palme, „chiromantia”, sunt opriți 7 ani de la Sfânta Împărtășanie”. Cei care sunt vrăjitori, care fac de ursita, care umbla sa ia mana de la animale, aceia sunt opriți 12 ani, iar fermecătorii 25 de ani. Nu avem noi toate? Sunt 13 feluri de vrăjitorii și toate sunt date anatema de Biserică.

Voi când veți auzi ca unul deschide cartea, să fugiți ca de satana de el, ca acela-i ghitu, vrăjitor cu lucruri sfinte. Și baba care face cruce la descânțece este tot ghitie, tot diavolul o ține, ca să te însele pe tine. „Mai, dar n-a fi păcat! N-a fi păcat, ca baba a zis „Tatăl nostru „și a făcut cruce!”

Auzi cum amesteca diavolul otrava cu mierea și lumina cu întunericul, ca să te ducă în iad? Ce legătură are Crucea sau Maica Domnului cu vrăjitorii? Să nu va duceți la cei ce deschid cărțile, că va duceți în fundul iadului! Descântătorii, vrăjitorii și fermecătorii, toți sunt anatema, despărțiți de Trupul lui Hristos, care este Biserica! De

asemenea sunt anatema cei care fac descântece cu tunete, cei care vrajesc cu stelele, alungătorii de nori vrăjitorii de mate, cei care vrajesc cu pasarile. Noi avem toate în rânduielile Sfântului Ioan Gura de Aur.

Toți sunt fermecători, care iau mana de la vaci cu puterea drăcească. La acesteia slujesc anumiți diavoli, numiți pitonești, care ghicesc viitorul, și diavoli arhiconi, care știu Scripturile. Iar cei ce deschid cărțile se cheamă „ghitii”, vrăjitori cu lucruri sfinte, pe limba grecească. Grecii au esența ortodoxiei. de la greci au luat credința ortodoxă atâtea tari și rușii, la anul 988. Au făcut mileniul în anul 1988 de la încreștinare.

De aceea vă spun să nu primiți în casa voastră vrăjitori, ȋiganci cu ghiocul, cu cărțile de joc; să nu-ți vina să-ți ghicească și să te însele. Ia un ciomag și zi: „Fugi, diavole! Pleacă din jurul casei mele!”

Să nu va înșelați, ca nicio legătură nu are lumina cu întunericul. Ai văzut pe marele Apostol Pavel, când a intrat în orașul Filipi. Conducătorul orașului Filipi avea o vrăjitoare „ghitie”. Știți voi ce înseamnă ghitii? Sunt diavoli pitonești și spun ce are să fie mâine, poimaine; ei ghicesc viitorul. Era o fată fecioara în Filipi și a intrat un diavol în inima ei. Când a intrat diavolul piton în inima ei, care ghiceste viitorul, ea făcea mare venit stăpânilor ei. Iar când a intrat Apostolul Pavel cu Sila în orașul Filipi, satana a cunoscut că sunt apostoli și a început să strige prin fata asta: „Acești oameni sunt de la Dumnezeu și ne vestesc noua calea mântuirii!” Auzi cum a spus adevărul? Și cum făcea aceasta fiica stăpânita de diavoli? Avea un scaun cu trei picioare și stătea pe el; pe dedesubt intra diavolul și ea stătea până se umplea de duh pitonicesc și spunea cele viitoare – adică ce o să fie peste un an, peste o lună –, și câștiga pe stăpâni, că era slujnica la stăpâni, și făcea mare câștig domnilor ei.

Dar Pavel Apostolul a spus: În numele lui Iisus Hristos, îți spun: Taci și ieși dintr-însa! Nu-i nevoie să ne vestească pe noi diavolul. Ea a căzut pe spate și a rămas ca moarta. Și a ieșit dracul acela din fiica și a rămas bolnava

și a vindecat-o Pavel. *S-au dus repede slugile la mai marele orașului din Filipi: „Uite, au venit doi din aceia de-ai lui Hristos, cel răstignit și gata fata dumneavoastră a murit și nu mai poate spune vrăjile și ghiciturile ei!” Dar ea nu murise și numai ce a ieșit dracul piton din ea.

Atunci *s-au maniat stăpânii și au prins pe Pavel și pe Sila și i-au băgat legați cu lanțuri în temnița, cu picioarele în butuci și i-au bătut. Pabel și Sila la miezul nopții *s-au sculat la rugăciune, cum puteau așa legați și se închinau. Când se închinau ei, *s-a cutremurat temnița, *s-au deschis toate ușile și au căzut toate lanțurile de pe ei; iar cei care păzeau temnița au scos sabia sa se junghie. Și Pavel a spus: Nimeni să nu plece! Nu vă faceți seama! Toți suntem aici; și au căzut lanțuriel de pe toți de ținutăii. Voi nu citiți Faptele Apostolilor?

Atunci mai-marele temnicerilor din orașul Filipi, a venit și a spus: „Domnule, acei doi care i-ați băgat în temnița, care au scos diavolul din fiica dumneavoastră, *s-au rugat și *s-a cutremurat temnița și *s-au dezlegat toți care erau închiși în temnița. Noi era să ne omoram, crezând că au scăpat. Iată, am văzut și pe îngerul Domnului, care a venit la cei doi Apostoli, la miezul nopții, și *s-a cutremurat temnița din temelii”.

Și a venit mai-marele temniței. Când a văzut pe toți dezlegați, a întrebat:

— Oameni buni, cine sunteți?

— Noi suntem apostolii lui Hristos! Noi am scos diavolul din vrăjitoarea aceea, care ghicea la oameni, ca înșela toate lumea, pentru că avea duh pitonicesc într-însa.

Apoi temnicerul a spus către Pavel: Ia și mă botează și pe mine ca și eu cred în Dumnezeuul vostru! Atunci a crezut în Hristos mai-marele temnnitei cu sotia lui și l-a botezat pe el și casa lui. Și au dat drumul la apostoli să predice Evanghelia în toate părțile.

Dar pentru ce i-a băgat pe ei în temnița? Pentru fiica aceea din care a scos demonul cu care ghicea viitorul. Ca diavolii sunt de mai multe feluri: unii sunt vrăjitori, care ajuta la vrăjitorii; alții sunt pitonicești, care ghicesc

viitorul și alții sunt arhiconi, care știu Scriptura pe de rost. Aceștia se baga în oamenii eretici și la sectari și-i fac să înțeleagă Scriptura pe dos, nu așa cum trebuie.

Voi știți ca acum la sfârșitul lumii o să iasă înaintemergatorii lui Antihrist și au să facă minuni și semne mari? Dacă tu acum crezi în acești nebuni și îndrăciți! Dar când ai să vezi ca vine înaintea ta și din paie uscate, are să-ți facă pâine caldă; și din vita uscată o să facă sa curgă vinul cel mai bun și ai să vezi munții ca pleacă? Vezi sectarii? Sunt înaintemergatorii lui Antihrist, ca strâmba credința. Aceștia care strâmba dreapta credința sunt înaintemergatorii lui Antihrist, orice secta ar fi. Păziți-vă de aceștia ca de foc, ca de lucrurile întunericii.

DREAPTA CREDINȚA A NEAMULUI ROMANESC

Să știți ca rădăcina și viața poporului nostru, înaintea lui Dumnezeu, este credința cea dreaptă în Hristos, adică Ortodoxia. Noi ne-am încreștinat de aproape două mii de ani, din timpul Sfântului Apostol Andrei. Coloniștii romani, cărora le-au predicat Sfinții Apostoli Petru și Pavel la Roma și cei din Grecia, când au venit aici cu legiunile romane, au adus credința ortodoxă. Eram daci pe atunci; strămoșii noștri dacia și romanii, de la care am rămas noi romanii. De atunci, de când am primit sfânta și dreapta credința în Dumnezeu, poporul nostru a avut viața. Până atunci a fost mort; numai cu trupul era viu, iar cu sufletul era mort. Viața poporului roman este dreapta credința în Iisus Hristos. Băgați de seama! Ca popor creștin de două mii de ani de când suntem noi, am avut toată administrația noastră și toată tradiția noastră sfântă. Să ținem cu tărie la credința Ortodoxă.

Ați văzut dumneavoastră, de la primii voievozi creștini ai romanilor, de când sunt cele trei Tari Romane, Moldova, Muntenia și Ardealul, toți au fost creștini ortodocși. Ați văzut pe Mihai Viteazul? Mama lui a fost călugărita. Du-te la Mănăstirea Cozia și vei vedea lângă Mircea cel Bătrân, care a întemeiat aceasta mănăstire că-i înmormântată acolo, o lespede de piatră pe care scrie:

„Aici odihnește Monahia Teofana, mama lui Mihai Viteazul”. Ai auzit? El domn peste trei principate și mama lui călugărita. Apoi și Stefan cel Mare. Du-te la Mănăstirea Probota, unde este îngropat Petru Rareș, făcută de el. Vei vedea lângă dansul scris: „Aici odihnește roaba lui Dumnezeu, Monahia Maria Oltea, mama lui Stefan cel Mare”. Ei domni și mamele lor călugărite! Vedeți voi câtă unire era între credința și conducere atunci? Cel ce conducea țara avea mama călugărita și frate călugăr. Așa trebuie să murim! Au cunoscut ca totul este deșertăciune. Da, erau adevărați domni. Oricât ar fi, viața asta este umbra și vis! Este o scurta trecere! Dar eu când mor, ma duc la o viață care nu are sfârșit. Cine are să se roage pentru mine? Așa cugetau înaintasii.

Ai văzut ca toți își făceau cate o mănăstire și mormânt în mănăstire? Fericiți și de trei ori fericiți au fost domnii noștri ortodocși: Stefan cel Mare și Sfânt, la Putna; Ieremia Movila și Gheorghe Movila, la Sucevita; Petru Rareș, la Probota; Lapusneanu, la Slatina; Alexandru cel Bun, la Bistrița; Mircea cel Bătrân, la Cozia. Ai auzit unde era inima lor? Unde este inima ta, acolo va fi și comoara ta. Pentru aceea au făcut ei mănăstiri, ca să fie pomeniti sute de ani la Sfânta Liturghie.

Stefan cel Mare n-a fost baptist! Mircea cel Bătrân n-a fost evanghelist sau adventist! Alexandru cel Bun n-a fost martorul lui Iehova; nebunii ăștia care au ieșit acum. Nicio secta nu exista în țara noastră pe atunci. Aceștia vin din străinătate, plătiți de masoni, să ne strice dreapta credință și originea noastră și rădăcina noastră de popor ortodox.

Ce spune Sfântul Efrem Șirul? „Cu omul eretic să nu vorbești, în casa sa nu-l primești, la masa sa nu stai cu dansul, bună ziua sa nu-i dai”. Aceștia sunt înaintemergatorii lui Antihrist. ca Mântuitorul a spus la Efeseni, prin Apostolul Pavel: Biserica este Trupul lui Hristos, iar cap al Bisericii este Hristos. Fiecare sectar care *s-a despărțit de Biserica, *s-a despărțit de Hristos. Este om al satanei.

Evangelhia spune: În vremea de apoi vor ieși hristoși

mincinoși și pe mulți vor înșela. Păziți-vă de sectari, care dau broșuri prin trenuri, prin gari și prin cutiile de posta și unde vad oameni, dau gratuit otrava lor. când vei vedea o carte că nu are aprobarea Sfântului Sinod și nu are cruce pe ea, dă-o pe foc, chiar Biblie dacă este! Dacă-i sectara și scrie să nu vă mai închinați la icoane, dă-o pe foc! Niciun păcat nu ai!

Aceasta este otrava semănată de înaintemergatorii lui Antihrist. Toate sunt otrava. Să țineți credința pe care ați supt-o de la piepturile maicilor voastre! Să țineți credința pe care o avem de două mii de ani! Nu vă luați după slugile satanei, care vin din Apus cu milioane de dolari. Ei cumpăra pe cei prosti și nelămuriți în credința, să rupă unitatea și sufletul poporului roman și vor să facă cele mai mari erezii și nebunii în țara asta.

Păziți-vă de nebunii aceștia! Au case de rugăciuni, dar acolo-i casa satanei. Unde nu sunt preoți și arhieriei, nu este Hristos. Ca Mântuitorul a spus așa la Apostoli: Luați Duh Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, iertate vor fi. Iar căroră le veți tine, ținute vor fi. Nu la sectari le-a spus acestea, ci la Apostoli, la episcopi și la preoți. Căci Apostolii, prin punerea mâinilor și prin succesiunea apostolica, au dat darul Duhului Sfânt la toți preoții din lume, prin hirotonii.

Deci, băgați de seama, ca sectarii nu au ierarhie canonica; n-au pe Duhul Sfânt în ei; n-au cele șapte Sfinte Taie, nu cinstesc pe maica Domnului și Sfânta Cruce și nu au mântuire. Auzi ce spune Apostolul Pavel? Luați aminte de voi și de turma voastră, intru care v-a pus pe voi Duhul Sfânt pastori, zice la preoți și la arhieriei.

Celor doisprezece Apostoli, pe care i-a ales Hristos, când *S-a înălțat la cer, le-a spus: Stați în Ierusalim până vă veți îmbraca cu putere de sus! Și la Duminica Mare, după zece zile, a venit peste ei Duhul Sfânt de sus, în chip de limbi de foc. Pe urma, vorbeau toate limbile de sub cer. Și după ce i-a îmbrăcat cu putere de sus, i-a trimis, zicând: Mergând, propovăduiți Evanghelia la toată lumea, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al

Sfântului Duh. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cine nu, se va osândi. Deci, Biserica lui Hristos are ierarhie canonica, Duhul Sfânt este în Biserica și cap al Bisericii este Hristos. Toți sectarii care *s-au rupt de Hristos și nu merg la Biserică, sunt fiii lui Antihrist și înaintemergatorii satanei. Să nu vă luați după ei! Să nu spuneți ca nu v-am arătat adevărul!

Să ținem credința noastră pe care au ținut-o toți voievozii noștri și toți protoparintii noștri și toți romanii cei adevărați. Dacă vrei să fii fiu adevărat al lui Hristos și al Țării Românești, să ții credința cea dreaptă, ortodoxă, care o ținem de două mii de ani. Dacă nu, nu ești fiu al lui Hristos și al Bisericii, și ești străin de neamul românesc. Nu poți fi cetățean creștin și roman, dacă nu ai dreapta credința în Hristos. Ești străin. Nu ești fiu al țării. Ca fiu adevărat al României este cel care-i ortodox, pentru ca Biserica Ortodoxă predomina în țara noastră de două mii de ani. Iar pe cei care-s sectari să nu-i primim în casele noastre.

Iar cei care au confesiuni aprobate de stat, cum sunt catolicii și lipovenii, treaba lor. Aceia sunt cu credința lor. Dar aceștia care *s-au rupt din Biserica Ortodoxă și *s-au făcut sectari, nu sunt fii adevărați ai țării noastre, nici ai Bisericii, ci sunt înaintemergatori ai satanei. Așa sa știți. Sunt proroci mincinoși care vor să vă rupă credința și să ducă la pierzare, poporul nostru blând. Țineți dreapta credința și nu ascultați de ei! Tara noastră românească a fost ortodoxă dintotdeauna și trebuie să țină linia Ortodoxiei. Ortodocși ne-am născut de la origine, de la colonizarea Daciei, ortodocși am trăit timp de două mii de ani și ortodocși trebuie să stăm până la moarte. Asta este adevărata credința ortodoxă a României. Nu primiți nimic din afară, ca toți vor să ne strice unitatea neamului, a credinței și a Bisericii. Toți aceștia sunt vrăjmașii Crucii lui Hristos.

DIFERENȚELE DINTRE BISERICA ORTODOXĂ ȘI CEA CATOLICĂ

— Exista purgatoriu, precum zic catolicii?

— Purgatoriu nu este. catolicii zic ca între Rai și iad ar fi un foc mare, unde merge sufletul câteva sute de ani și se curăță acolo, apoi trece în Rai. Nu exista așa ceva. Noi avem Evanghelia Judecății, pe care o au și ei, dar nu arata trei locuri, ci numai două – raiul și iadul. Mântuitorul, când va sta pe scaunul slavei Sale și va aduna toate popoarele de la zidirea lumii să le judece, îi va despartă pe dânșii, precum desparte pastorul oile de capre. Și va pune pe dreپți de-a dreapta Sa și pe păcătoși de-a stânga Sa... Și vor merge păcătoșii în munca veșnica, iar dreپții în viața veșnica.

Deci nu putem zice că sunt trei locuri, ci numai două: munca veșnica sau viața veșnica. Cei mai mari dușmani ai catolicilor sunt protestantii și calvinii. Ei s-au rupt de Biserica Catolică la anul 1517, prin Martin Luther, fiind urmat de Zwingli, Calvin și Hus. Care sunt punctele principale care ne despart de catolici?

Învățăturile principale care ne despart dogmatic și canonic de catolici sunt:

1 – Întâi este filioque. Ei zic ca Duhul Sfânt purcede și de la Tatăl și de la Fiul. Aceasta greșeala dogmatica este cea mai grea. Sfântul Evanghelist Ioan spune ca Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și este trimis în lume prin Fiul. (Ioan)

2 – Al doilea este suprematia papala. Papa este considerat de ei capul suprem al Bisericii creștine, adică loctiitorul lui Hristos pe pământ! mai mare decât toți patriarhii! Ceea ce n-a făcut Biserica Universală. Mândrie drăcească. Papa se numește urmașul Sfântului Petru!

3 – Infailibilitatea papala. Ei zic ca Papa nu poate greși ca om, în materie de credința, când predica el, ceea ce este iarăși o dogma nouă respinsă de Biserica Ortodoxă.

4 – Al patrulea este purgatoriul. Ei zic ca între Rai și iad ar fi un foc mare unde sta sufletul câteva sute de ani și se curăță, apoi se duce în rai. Nu scrie în Sfânta Scriptura așa ceva; nu-i prevăzută nicăieri aceasta învățătură.

5 – Azimile. Ei nu slujesc cu pâine dospita, ci cu azime, ca evreii.

6 - Catolicii mai au o dogma noua: imaculata concepție. Ei zic ca Maica Domnului ar născuta de la Duhul Sfânt. Nu-i adevărat. Este născuta în chip firesc din dumnezeieștii Părinți, Ioachim și Ana, ca rod al rugăciunii.

7 - Au substanțialitatea. La sfințirea Sfintelor Daruri, catolicii nu fac rugăciunea de invocare a Sfântului Duh, cum facem noi la Sfânta Epicleza. Ei zic ca Darurile se sfințesc singure, când se zice: Luați, mâncați... și celelalte. Nu au rugăciunea de pogorare a Duhului Sfânt, peste Daruri.

8 - Celibatul preoților; preoții catolici nu se căsătoresc. Sunt celibatari, împotriva Sinoadelor Ecumenice, care au hotărât ca preoții de mir să aibă familie.

9 - Ei au și indulgentele papale. Alta rătăcire. Papei, dacă îi dai parale multe, poți să faci oricâte păcate, te iarta, te dezleagă. Sfinții lor au prea multe fapte bune, n-au ce face cu ele, le da papei, iar el vinde aceste merite prisositoare spre iertarea păcatelor oamenilor care nu au destule fapte bune.

10 - Și mai este un punct important: mirungerea. Catolicii nu miruiesc copiii imediat după Botez, ci la șapte-opt ani și numai arhieriei îi miruiesc. Noi avem liturghiile constantinopolitane ale Sfântului Vasile cel Mare, Grigore Dialogul și Sfântul Ioan Gura de Aur, iar catolicii au liturghia romană și cea ambroziana.

Iată acestea sunt punctele dogmatice și canopnice principale care despart Biserica Ortodoxă de cea Romano-catolică. Iar cu protestantii nu avem nimic în comun. Ei au reformat total dogmele stabilite de Sfinții Părinți și au renunțat la cele șapte Sfinte Taine. Ei nu au ierarhie și taine și nu se pot mântui. Din cele șapte Taine mai au doar două: Botezul și Euharistia, pe care o fac cu pâine nedospita ca și catolicii. Din protestanți s-au născut toate sectele neoprotestante care ataca țările ortodoxe astăzi.

ÎNTREBĂRI DE CREDINȚĂ

— Locul de-a dreapta și de-a stânga Preasfintei Treimi este cuiva predestinat?

— Nu! Mântuitorul zice: A ședea de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea nu este al Meu a da, ci celor pentru care *s-a pregătit. Aceste două locuri sunt rânduite Maicii Domnului și Sfântului Ioan Botezătorul de către Tatăl. Cine este Ioan Botezătorul? Cel mai mare om născut din femeie. Iar Maica Domnului cine este? Ce spune psalmul 44?

De fata a stat Împărăteasa, de-a dreapta Ta, îmbrăcata în haina aurita și preaînfrumusetata.

Dacă a născut pe Fiul lui Dumnezeu din Duhul Sfânt, a fost „camara Duhului Sfânt”, l-a purtat în pânțe și l-a alăptat. Cine poate fi mai mare decât ea? Ea este Împărăteasa Duhului Sfânt, Împărăteasa Heruvimilor și a Serafimilor! Toți sectarii și paganii, în ziua judecății vor vedea ei atunci cine este Maica Domnului, când va străluci peste ceata Heruvimilor. Vai de capul lor! Îi va duce satana în focul gheenei împreună cu el și cu toți diavolii, care au hulit pe Maica Domnului!

Vedeți ca Hristos era pe Cruce răstignit și scuipat și biciuit, însă nici atunci n-a uitat pe Maica Domnului. O arata Sfântul Ioan Evanghelistul, zicând: Fiule, iată mama ta! Adică, ia-o în primire! Și a luat-o. Și către ea zice: Mama, iată fiul tău! A dat-o în stăpânirea celui mai cinstit apostol și a mai trăit 15 ani până la mutarea ei la cer.

— Unii sectanți spun ca Ioan era într-adevăr fiul Maicii Domnului.

— Nu este adevărat! Sfântul Ioan evanghelistul era fiul lui Zevedei. Era cel mai tânăr ucenic al Domnului nostru Iisus Hristos. Nu i-a arătat-o în Evanghelie? Ioan și Iacov erau fiii lui Zevedei, nu ai Maicii Domnului! Ca Maica Domnului, n-a mai avut copii. Ce zice Scriptura: Și n-a cunoscut-o pe ea, pana când n-a născut pe Cel întâi născut. Cuvântul „pana când „înseamnă veșnicie. Întoarce-Te, Doamne, până când... sau

Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului. Ce? După sfârșitul veacului nu mai e Hristos cu ei? Și Mica, fata lui Saul, zice: N-a născut copil pana n-a murit. dar ce? A născut după ce a murit? Cuvântul „pana când „înseamnă veșnicie. Nu ca a cunoscut-o cândva alt bărbat înainte ca

să mai nasca.

— Părinte, în Apocalipsa spune de pecetea lui Antihrist, 666, care este puterea lui Antihrist.

— Frate, tu crezi că se ia așa după slova, 666?

Acești trei de șase simbolizează trei patimi cumplite care vor stăpâni lumea în vremea din urmă, și anume:

I. Pofta fără de minte, adică desfrâu și beție cum n-a mai fost niciodată pe pământ.

II. Închipuire pripita sau imaginație pripita, care duce la secte, dezbinari de tot felul, boli sufletești, vrăjitorie, deznădejde și sinucidere;

III. Și al treilea șase înseamnă manie fără judecata, adică ura între oameni, războaie, răzbunare, crime de tot felul, cearta și tulburare între creștini, între părinți și copii, așa cum scrie la Sfânta Evanghelie.

Toate aceste patimi, care sunt simbolizate prin cifra 666 stăpânesc astăzi tot pământul, pana când va veni sfârșitul lumii și judecata de apoi. Atunci fiecare va lua după faptele sale.

Pai voi gândiți că o să fie o pecete cu cifra 666? Prostii! La Apocalipsa, dacă ceri tu 666, eu îți cer ție „jivina gândita „și „cal galben „și „ca; roib „și „cal negru „și „cetatea care naște”. Cetatea se face femeie și naște.

Ia să-mi spui tu mie ce-s acelea? Cele șapte cupe ale maniei lui Dumnezeu, cele șapte trambite, ce-s acelea? Păi spune, mai! Cea mai blestemata secta din lume, care ne amenința este secta iehoviștilor. Ce hule grele aduc ei împotriva Dumnezeirii! Ei nu cred în Hristos. Este o secta politica iudaica, care lupta împotriva Creștinismului și încearcă să atace dogma Preasfintei Treimi, căci despart pe Tatăl de Fiul și de Sfântul Duh.

A fost vreodată Tatăl fără Cuvânt? Hristos este cuvântul Tatălui. A fost vreodată Tatăl fără Duh? Ce spune în Psalmul 12? Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit și cu Duhul gurii Lui toată puterea lor. A fost vreodată Tatăl fără Cuvânt sau fără Duh?

N-ai văzut la facerea omului? Să facem om după chipul și asemănarea noastră. Cu cine se sfătuia tatăl, dacă

nu era Fiul și Duhul Sfânt? N-ai văzut la amestecarea limbilor: Să ne pogoram, să le amestecăm limbile. Sfânta Treime de la început se descoperă în cele mai tainice Scripturi.

Deci răul din draci acesta este: pofta fără minte, închipuire pripita și manie fără judecată. Asta înseamnă 666! „Și va veni o secta la sfârșitul lumii, zice Sfântul Andrei, care nu va face cruce și le va pune Antihrist pecetea pe mâna dreapta și n-o vor ridica la frunte; ca fruntea este partea rațională a sufletului, adică mintea”.

Am avut mai demult câteva femei baptiste tocmai de la Abrud-Alba. Două au făcut cruce. De 30 de ani erau baptiste. Una a zis:

— Părinte nu fac cruce!

— Fa cruce! îi spun.

— Nu fac, nu pot ridica mana în sus!

— Ți-a pus diavolul pecetea, de aceea n-o mai ridici!

Fa cruce femeie și vei vedea puterea lui Dumnezeu!

— Nu, că nu pot ridica mana!

Și eu îi iau mana dreapta și-i fac cruce de trei ori pe față.

— Valeu! Valeu! Acum am putut-o ridica!

Așa a fugit de la dansa diavolul care o stăpânea.

— Vai, tare ma simt ușoară!

— Da! Acum *s-a dus dracul de pe mâna ta!

Apoi am mărturisit-o și *s-a întors din nou la Biserică. Vedeți puterea Sfintei Cruci?

— Un patriarh ortodox poate fi schimbat și în ce condiții?

— Numai Sfântul Sinod poate schimba un patriarh sau un episcop, dacă are abateri grave dogmatice și canonice și dacă este grav bolnav și cere demisia.

— Ce să facem cu Sfânta Anafora care este veche și nu se poate mânca?

— Sfânta Anafora veche, dacă n-aia vut grija de ea și n-ai mâncat-o și a mucegait sau au mâncat-o șoarecii, că se întâmpla și de acestea, o dai pe apa curgătoare sau o îngropi în pământ la loc curat. Să n-o dai pe foc, că este

păcat. La fel și cu icoanele vechi și degradate, nu ai voie să le arzi în foc, Cel mai bine este să le duci la biserică.

— Este bine să cante creștinii din instrumente muzicale, sau nu?

— Cel mai bun organ de a canta lui Dumnezeu este gura și inima omului. Așa este în Biserica Răsăritului. La catolici se cânta din orga; dar aceea este distracție și are nota de teatru. Nu ne ducem să ne distram la biserică, căci orga te risipește cu mintea în altă parte. Trebuie să cant din inima mea, ca auzi ce spune: Răcnit-am din suspinarea inimii mele. Gura noastră să laude pe Dumnezeu, ca zice Psalmistul: Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea pururea lauda Lui în gura mea. Iată cum trebuie să lauzi pe Dumnezeu. Nu cu orga și chitara.

— Dacă ești certat cu cineva și vorbești cu el, dar el totuși nu vrea să răspundă, ce trebuie să facem în acest caz?

— Dacă a intrat diavolul atât de tare în inima lui și nu te iarta, oricine ar fi - cumătru, cuscru, sora, frate -, trebuie să-i zici de trei ori: „Iarta-mă, frate, pe mine păcătosul și Dumnezeu să te ierte!”

— Dar dacă după aceasta tot te urăște și nu te iarta?

— Dacă îți ceri iertare de trei ori și nu te iarta, păcatul rămâne asupra lui. Dar tu să-ți faci datoria și pana de trei ori să-ți ceri iertare. Dacă nu te iarta, rămâne greutatea asupra lui și tu roagă-te pentru el și urmează sfatul preotului tău.

— Copiii care sunt avortați au suflet?

— Au! Cum să nu aibă?

— Dintr-a câtă zi au ei suflet?

— Din clipa zămisirii.

— Din acel moment au suflet?

— Da. Nu spune prorocul Ieremia: Doamne, Tu zidești duhul omului intru zămislire.

— Păi, înseamnă că sunt numai suflet, părinte.

— Sămânța bărbatului și a femeii este vie. Și atunci în clipa împreunării s-a zidit și sufletul și trupul.

— Prea Cuvioase, ce de zidește întâi la om?

— Întâi și întâi de zidește sufletul și apoi trupul. Trupul ia forma după suflet.

— Atunci cum este cu copiii avortați?

— Pentru un copil avortat 20 de ani n-are voie să se împărtășească mama lui. El este viu de când s-a zămislit în pântecul maicii lui; de când era cât o sămânța de cânepa. Dacă îi faci ceva de atunci sau bei niște otrăvuri ca să pierzi copilul, ucigașa de oameni ești. De ce să nu vă spun? Cum să tac? Că o să mă întrebe Mântuitorul!

— Iertare mai este, părinte?

— Este iertare! Te duci și te spovedești, faci canonul și te iarta Dumnezeu. Nu este niciun păcat neiertat. Numai păcatul nepocait și nemarturisit rămâne în veci neiertat.

— Sufletele copiilor avortați unde sunt?

— Sufletele copiilor avortați, stau într-un loc unde nu este nici întuneric, nici lumina. Nici nu se bucura, nici nu se chinuiesc. Și ei striga la Dumnezeu „Doamne, pentru ce suntem noi lipsiți de bucuria fetei tale, căci noi nu am văzut lumina soarelui, nu am văzut frumusețile din aceasta lume și nici nu am făcut vreun păcat?” Și atunci glasul lor se ridica la Dumnezeu, iar Dumnezeu va cere sufletele lor din mana mamelor ucigașe. Iar părinții, care au omorât copiii în pântec, dacă fac canon, îi eliberează pe copiii lor din aceasta stare.

— Dar care se feresc să nu nasca copii, ce canon trebuie să facă?

— Care se pazesc să nu facă copii, sunt opriți de la Sfânta Împărtășanie doi ani de zile.

— O femeie bolnava de trei ani de zile și care a pierdut un copil fără voia ei, va întreabă ce să facă?

— Sa se ducă la mărturisire la preotul ei și să-și facă canonul rânduit, ca dacă nu-l face în lumea aceasta, o ajunge canonul cel de dincolo.

— Dacă nu-i da canon părintele?

— Ba, să-i dea canon. Cine a pierdut copii fără voie este oprit de la Sfintele Taine numai doi ani.

— Cum se ia agheasma mare?

— Agheasma mare care se sfințește la Bobotează, se

ia zilnic de credincioși opt zile, pana se termina praznicul Arătării Domnului. Numai femeile necurate nu pot să o ia, nici bărbații care nu țin curățenie cu sotiile lor. La fel și cei care au avut ispitire prin somn n-au voie să ia agheasma 24 de ore. Mai pot lua agheasma mare, cei care s-au spovedit la duhovnic și cei care se împărtășesc a doua zi.

— Ce putere au rugăciunile pentru cei adormiti?

— Frate, ce spune Hristos: Cine va asculta pe voi, pe Mine Ma asculta. Cine se leapada de voi, de Mine se leapada. Ia gândește-te ca arhieriei și preoții toți sunt ucenicii lui Hristos și ei mijlocesc în Sfântul Altar prin rugăciuni și particele. Voi știți ca pomelnicele acestea care vin de la popor, toate merg în Sfântul Altar și le scoatem particele, pe care le punem în Sfântul Potir lângă trupul lui Hristos? Toate aceste particele pe crae le scoatem dimineața cu Sfânta Copie la Sfânta Proskomidie și le punem pe Sfântul Disc, ele sunt numai blagoslovite. Iar după Sfânta Epicleza particелеle, numite și miride, se pun în Sfântul Potir și așa cei pomeniti la vii și la morți se împărtășesc nevăzut din cele sfinte și dobândesc iertare de păcate.

Iată ce valoare mare are Sfânta Liturghie!

De aceea suntem datori să mergem regulat la Sfânta Liturghie, ca să ne împărtășim haric de Sfintele taine, atât prin rugăciune, cât și prin sfintele particеле care se scot pentru noi și se pun în Sfântul Potir.

— Cum vedeți Sfinția voastră unirea Bisericii?

— Fraților, unirea Bisericii nu este lucru omenesc, ci dumnezeiesc. Nu-i puterea noastră. Iată cum văd eu: Să punem post și rugăciune către Dumnezeu și când va veni Duhul Sfânt să ne găsească ca la Sfinții Apostoli. Ce spune la Faptele Sfinților Apostoli când a venit Duhul Sfânt? Și era inima celor ce au crezut una și toate erau de obște. Nu mai ziceau ca aceasta casa este a mea, haina asta este a mea! Asta este lucrarea Duhului Sfânt.

Dacă va veni Duhul Sfânt, când îl cerem cu post și cu rugăciune, când va veni, la mințile tuturor arhieriei catolici și ortodocși va fi aceeași gândire: „Hai să ne unim,

ca n-au fost la început două Biserici, ci una singură". Deci asta să cerem la Dumnezeu, ca El poate face unitate de vederi intoate privințele. Noi, nu. Nu zice: Rămâneți intru Mine, ca fără de Mine nu puteți face nimic?

Asta este. Le-am spus atunci. Da. Unitatea în credința este un lucru. Mântuitorul a spus: Trebuie a se predica aceasta Evanghelie a Împărăției spre mărturie la toate popoarele și apoi va veni sfârșitul. Dacă este spre mărturie, poate să fie și mâine sfârșitul. Ca Evanghelia a auzit-o și japonezul și chinezul și indianul. Toți au auzit-o. Iar dacă este vorba sa creadă, să se facă unitate de credința, atunci numai Domnul știe. Dar pe noi ne interesează asta: „Cum am să-mi termin eu viața?”, nu când va fi sfârșitul lumii. Ca Mântuitorul a spus: Iar despre ziua ceasul acela, nimeni nu știe; nici îngerii din cer, nici Fiul ca om, ci numai tatăl Meu. Dar eu, când îmi aduc aminte de sfârșitul lumii? „Stai, mai! Dar eu mor mâine! Ce, dacă a mai ține lumea asta o mie de ani? Cu ce mă duc eu de aici? Ce-am pus eu în traista?” Ca Mântuitorul a spus: Privegheați și vă rugați, ca nu știți ziua nici ceasul!

DESPRE APOSTOLI ȘI IERARHIA BISERICII

În trei ani și jumătate, Domnul i-a învățat toate minunile cele mari pe Apostoli, pe cer le-a făcut în fața lor. Pe urma, la înălțarea Lui la cer, le-a poruncit: Voi stați în Ierusalim pana vă veți îmbraca cu putere de sus. N-a fost de ajuns numai că au văzut Apostolii minunile Lui, nu numai că le-a deschis mintea sa înțeleagă Scripturile, ci le-a zis: Stati că va îmbrac cu alta putere, adică cu Duhul Sfânt; ca mai de folos este să ma duc Eu, ca dacă nu Ma duc Eu, nu vine la voi Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede. Și a trimis în chip de limbi de foc pe Duhul Sfânt: când va veni Acela, va mărturisi despre mine toate, și vă va spune toate.

Apostolii veau să uite învățăturile Mântuitorului, de nu venea Duhul Sfânt peste ei. Dar le-a trimis pe Duhul Sfânt. Iar după ce i-a îmbrăcat cu putere de sus, le-a spus: Mergând, învățați toate popoarele. Propovăduiți Evanghelia la toată zidirea, botezându-i pe ei în numele

Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Și pe urma le spune: „Intru numele Meu draci veți scoate, în limbi noi veți vorbi, de veți bea ceva de moarte nu vă va vatama, veți sta cu aspidе, cu scorpii și balauri și nu vă vor vatama; morți veți învia... „L-a dat putere întreita de-a face minuni, de-a boteza și de-a predica. Astfel, pe cei aleși i-a îmbrăcat cu puterile necesare de a duce cuvântul lui Dumnezeu în toată lumea.

Dar nu pe toți i-a îmbrăcat, nici pe toți i-a ales. Ca dacă i-ar fi ales pe toți, unde mai era alegerea cea dintâi? A ales numai pe cei doisprezece Apostoli, și a mai trimis încă șaptezeci de ucenici, cate doi înaintea fetei Sale, de ajutor celor doisprezece. Vezi ca Apostolul Petru l-a pus pe Filolog, pe Matia, pe Cleopa, l-a pus pe Timotei și pe Hermes.

Cei doisprezece Apostoli pe toți cei șaptezeci i-au făcut episcopi și i-au trimis în diferite părți să vestească Evanghelia mântuirii. Pana aveau să se facă alți ucenici, i-a pus pe cei șaptezeci de Apostoli să pastoreasca Biserica lui Hristos. Iată, pe Timotei l-a pus Sfântul Pavel episcop în Efes și pe Tit l-a pus în Creta. Aceștia n-au fost din numărul celor 12, ci au fost din cei 70, ca să arate ca ierarhia Bisericii începe din cei doisprezece și se continua cu cei șaptezeci de Apostoli. Cei doisprezece Apostoli au lăsat în locul lor pe episcopii de astăzi, iar cei șaptezeci au fost urmați de preoți. Așa arata Sfântul Vasile: „Preoții tin locul celor șaptezeci de Apostoli, iar episcopii tin locul celor doisprezece Apostoli, până la sfârșitul lumii, așa cum Hristos a pus ierarhia de la început”.

ROLUL FEMEII ÎN FAMILIE, SOCIETATE ȘI ÎN BISERICA

Am fost chemat la Mănăstirea Varatic, unde au venit reprezentanți de la consiliul ecumenic de la Geneva și acolo m-au pus să vorbesc ceva în legătura cu rolul femeii în familie, în societate și în Biserica.

M-am gândit la predica Sfântului Ioan Gura de Aur „Pentru purtarea de grija de femei și pentru supunerea și cinstea femeii către bărbat”, din „Împărțirea de grâu”. Al

doilea, mi-am adus aminte de datoria diaconitelor din „Tezaurul liturgic” de Badea Cireșanu. Pe urma tot în problema asta, mi-am adus aminte de la „Facere”, este un cuvânt al Sfântului Ioan Gura de Aur, de ce a numit Dumnezeu pe femeie ajutătoare bărbatului, „că nu-i bine să fie omul singur, să-i facem ajutătoare asemenea lui”; și de colo de colo am improvisat așa câteva idei, după care am început să schițez predica.

Eu credeam ca dacă sunt atâția teologi, atâția profesori poate după slujba vor vorbi ei. După slujba am mers cu toții la casa oficiala a mănăstirii. Ne-a dus cu corul acolo, cantand, cum este regula lor. Și mitropolitul din Liban printr-un translator a zis:

— Mata ești Ilie Cleopa?

— Da.

— Ai să ne vorbești la conferința.

— Fie voia Domnului.

Mitropolitul Ardealului, Antonie, se apuca și mă recomanda la toată mulțimea aceea, iar un episcop m-a recomandat în limba engleză. Eu care nici românește nu știu bine le-am spus: „Prea Cuvioasa maica stareta, prea cucernici părinți, consilieri, preoți și iubiți frați. Am fost chemat aici să slujesc și să țin un cuvânt. Dar să știți ca azi va vorbește de aici de la tribuna asta un cioban. Să nu așteptați mare lucru de la mine. Am păzit oile mănăstirii pana mai deunazi pe un munte acolo și n-o să vă lovesc în gândire cu nimic din cele ce așteptați de la mine. Pentru ca eu am învățat să pasc oile, eu sunt calificat să fac brânza, să pasc oile, toate ale ciobanului.

Eu sunt poreclit călugăr. Pentru că s-a întâmplat să mă numesc călugăr, dar călugăr nu m-am făcut niciodată în viață, ca a te face călugăr este mare lucru. Cum să spun eu că sunt monah înaintea oamenilor, când înaintea lui Dumnezeu nu sunt? Călugărul trebuie să fie înger în trup, nu așa cu viața grosolana cum o duc eu, în păcate și neputința! Eu sunt poreclit călugăr și am și acest vot, pe lângă celelalte, și fac ascultare. Sia în să încerc, în virtutea acestui vot să vă spun cate ceva.

Mi-ați spus să vorbesc despre rolul femeii în familie, în societate și în Biserica. Ca să vorbim aceasta predica trebuie să luăm istoria lumii de la capăt. Dumnezeu face pe om androgen, adică bărbat și femeie. Dar înțelepciunea cea fără margini a Lui, Care pe toate le-a făcut mai presus decât mintea omenească, n-a înzestrat pe femeie cu însușirile bărbatului, dar nici pe bărbat cu însușirile femeii, numai când se întâlnesc amândoi să formeze omul. Și l-a făcut Dumnezeu bărbat și femeie. Nu spune așa la Facere?

Și dumnezeiescul Ioan Gura de Aur zice: „Iată de ce-a zis înțelepciunea cea nemarginită: „Nu-i bine să fie omul singur. Să-i facem ajutoare asemenea lui”. Da, femeia este egală cu bărbatul, dar numai după fire, nu după dregatorie. Când a adus-o pe femeie la Adam i-a zis: „Cum se cheamă asta?” ” Femeie. Aceasta-i os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie, pentru că este luata din bărbatul său”.

Aici este egala femeia cu bărbatul, că-i os și carne din bărbat, luata din coasta lui, dar nu după dregatorie. Ca Dumnezeu a pedepsit-o pe Eva imediat, ca ea a întins mâna întâi. Și primul canon i-a spus: „De ce-ai făcut asta? Pentru că ai întins mâna și ai mâncat, înmulțind voi înmulți durerile tale și intru dureri vei naște fii”. Și a doua pedeapsa: Întoarcerea ta către bărbatul tău și el te va stăpâni”.

Nu le convenea ce le spuneam că erau mai multe femei. Dar când spuneam de bine băteau din palme, iar când nu, puneau capul jos! Uite ce, le-am zis. Cât ar fi femeia de învățată, trebuie să fie supusă bărbatului. Ca bărbatul este cap al femeii și Hristos cap al bărbatului. În ordinea asta este ierarhia în familie.

Iată cum este: Pe femeie a lăsat-o Dumnezeu ajutoare omului. De aceea zice Sfântul Ioan Gura de Aur: „femeia este liman al bărbatului”. Bărbatul, săracul, vine amarat cu cele mai mari greutăți în societate, conduce osti, războaiele; este mare răspunzător la întreprinderi de stat, în guvern, vine obosit. Dar femeia trebuie să fie

liman. Să știe să-l întâmpine totdeauna cu un cuvânt bun, cu blândețe, să-i pregătească mâncarea, să-i facă haine, să-l porneasca, să-l primească când vine de undeva. Întotdeauna ea trebuie să fie aceea care să odihnească pe bărbat, pentru că-i ajutătoarea lui.

Dar cea mai mare misiune pe care o are femeia în familie, nu-i asta: numai să-i facă mâncare bărbatului și îmbrăcăminte. Cea mai mare misiune pe care o are femeia în familie, rolul ei este să fie mama de copii! Să ferească Dumnezeu pe femeia aceea care vrea să înlătore durerea nașterii! Pentru ca primul canon pentru că a greșit, asta a fost: Intru dureri vei naște fii. Sfântul Ioan Gura de Aur zice: Dacă fugi de durerea nașterii, de durerea veșnică vei da!, de durerea cea din iad. Dumnezeu a pus cu măsura dulceata împreunării cu durerea nașterii. Și tu, dacă fugi de la durere spre plăcere, vei cădea în durerea veșnică". Așa citim în cartea „Împărțirea de grâu”, cuvânt pentru mireni, unde arată cum să fie mireasa și mirele la căsătorie.

Nu fugi de la durere spre plăcere, adică numai să trăiești cu soțul, dar să nu faci copii, ca în durerea cea veșnică te duci. Ca dacă fugi de la durere spre plăcere, vei cădea în mâinile și în brațele cele veșnice ale iadului, ca nu vrei durerea care ți-a rânduit-o Dumnezeu, ci vrei să trăiești în plăcere și să omori copiii.

Să ferească Dumnezeu! mai bine nu se naștea femeia aceea care își omoară copiii. Pentru că este păcat împotriva Duhului Sfânt. Apoi unde trebuia să găsească Dumnezeu copilului mai bun salas ca în pântecul maicii lui? Și de acolo îl scoți și îl dai la câini și îl omori? „Care balauroaica – spune Sfântul Efrem Șirul –, care leoaica, care ursoaica și-ar omori vreodată puiul sau? Și tu ființa rațională și cuvântătoare faci mai rău decât animalele cele sălbatice, când ai ajuns să-ți omori copiii.

Du-te să întâlnești în pădure o scroafă cu purcei. Eu eram în pădure – am stat noua ani și șapte luni prin munții ăștia singur –, și am întâlnit o scroafă cu purcei într-un munte la „Poiana Crainicului”. Eram singur. Când am dat

față în față cu ea, să ferească Dumnezeu, m-am întors, că am avut un brad și m-am agățat de dansul. *S-o repezit ca fulgerul la mine. Când ai pus mâna pe un purcel te-a făcut praf; poți să mori tot atunci. Și vânătorii se tem de ei. Așa își apara purceii scroafa sălbatică. Numai mamele creștine îșiucid copiii!

Așa sunt legile firii date de Dumnezeu: mama să-și apere fiii săi. Dar omul rațional să fie mai rău decât toate fiarele și dobitoacele și să-și omoare copiii? Vai și amar de acele mame!

Ferească Dumnezeu! Toate păcatele sunt grele, dar acesta este mai greu decât toate. De aceea Sfinții Părinți îl pedepsesc așa de greu. Și le-am spus la Varatic: Și Apostolul Pavel, gura lui Hristos, vasul alegerii, spune așa, când vorbește de femeie: Și ea se va mântui prin naștere de fii. Iar dumnezeiescul Gura de Aur, care merge în urmă cu talcuirea la Sfântul Apostol Pavel, zice: Femeia când a murit nascand, moare pe altarul jertfei. Este martira! Tocmai de aceea Biserica pregătește femeia pentru moarte înainte de naștere. Poate să fie oprită 30 de ani de împărtășanie, dacă este gravida nu mai ai voie să o oprești. O spovedești și o împărtășești în fața morții; ca la cele tinere, mai cu seamă, durerea nașterii este ca în iad. N-ai auzit ce spune în Psaltire: Acolo (în iad) sunt dureri ca ale aceleia ce naște.

Sunt o seama care mor în durerile nașterii. De aceea Biserica, prin dumnezeieștii Părinți, luminata de Duhul Sfânt, spune: „Femeia care este gravida, este dezlegată și pregătită de moarte”, ca multe se întâmplă sa moara; de aceea nu o oprești de la împărtășire. Iar dacă se întâmplă și moare, ea își pune viața pentru copil, ea este martira; că așa ne-a învățat apostolul. Pentru durerile acele Dumnezeu îi iarta toate păcatele și este ca o mucenita, ca o martira.

Vine deunazi una la mine și-mi zice: „Părinte am insuficiente psihice și mi-a spus doctorul că n-am voie să nasc; să-mi dai voie să fac avort”. „Fugi de-aici criminalo! Ai venit să mă conduci tu pe mine, să înveți pe popa carte? Să mori de-o mie de ori, să te faci martira, numai să te

spovedești și să te împărtășești. Cine ți-a spus o nebunie ca aceasta? De unde vii tu? Să-ți dau voie eu să faci crima?"

Ei, așa a fost vorba, ca dacă moare femeia nascand, moare la datoria ei cea mai sfânta de pa pământ, să fie mama de copii. După ce-am vorbit mai mult de rolul femeii în familie, am arătat ca nu numai să-i crească, ca și fiarele nasc; trebuie să-i crească în frica și certarea Domnului. Și la aceasta osteneala trebuie să ia parte și bărbatul, nu numai femeia, ca amândoi l-au făcut pe copil. Ca dacă nu-i crește în frica și certarea Domnului, îi vai și amar de câte greutăți întâmpina în viața! Se fac niște fiare, nu copii.

Pe urma am trecut la rolul femeii în societate. Uite ce! În biserica i-a spus Apostolul femeii să tacă. În societate ea poate ocupa servicii ca și bărbatul. Și le-am dat un exemplu:

Dacă acum *s-ar face un întuneric bezna, fără nicio lumânare, fără nicio lampa sau bec. În timpul ăsta o mână binefăcătoare vine și pune o lumânare aici în mijlocul nostru. Toți *s-ar bucura ca a apărut o zare de lumina. Dar lumânarea asta care sta aici, pusă în slujba tuturor, vorbește? Nu vorbește! Tace, dar face două lucruri în folosul tuturor. Ea se jertfeste și luminează.

Folosindu-ne și pe noi și dând lumina la atâția, ea se jertfeste și începe a se topi, încet, încet și se topește până ajunge la sfeșnic. Două lucruri face tacand - zice Sfântul Ioan Gura de Aur -, Tace luminând și se jertfeste tacand. Acesta este rolul femeii în societate.

O femeie la locul ei de munca, unde a rânduit-o Dumnezeu, dacă este curata, dacă este credincioasa, dacă este corecta, dacă este harnica, dacă este priceputa la toate, în toate problemele dacă este prezenta, ea n-are nevoie să predice, ca viața ei predica.

Aici se împlinește ce-a spus Talasie Libanul: Taci tu, să vorbească lucrurile tale!, sau Mustra și cearta pe cei de aproape de tine, prin puterea lucrării, nu prin multă vorbire!

În felul acesta ea este o lumina în sfeșnic în societate

și pentru toți care o văd și o aud și o înțeleg, pentru că este corectă în toate problemele. Așa și femeia în societate, este o lumină în sfeșnicul societății, dacă la locul ei de muncă are toate însușirile de care am spus mai sus.

Și am trecut de la rolul femeii în societate la rolul ei în Biserică, fiindcă atunci ei veniseră cu scopul acelor ce făceau preoți, ca făceau pe femei preoți și episcopi. Erau și câteva observatoare protestante. Acum, de rolul femeii în Biserică, ce să vă spun? Am auzit că protestanții au ajuns la apogeul nebuniei. Un cioban va vorbește; cine *s-o supara, să-mi ia opincile și gluga. De 5000 de ani a întemeiat Dumnezeu preoția, prin Moise și Aaron și fiii lui Levi și niciodată n-o dat porunca nimănui să hirotonească persoane de gen feminin.

Poate ați auzit și de diaconite: Și va încredințez pe Feba, sora noastră, care este diaconita a Bisericii din Chencrea (Rom. 16,1). Dar, zic, v-ați pus întrebarea ce misiune aveau diaconitele? Poate ați luat de acolo îndrăzneala și să faceți diaconi din femei! Voi credeți că diaconitele, care au încetat să mai fie din secolul IV în Biserica Ortodoxă, aveau aceeași misiune ca un diacon?

Aceste diaconite aveau șapte misiuni în Biserică. Datoriile diaconitelor, le-am spus acolo, ajutau al botezul femeilor, ajutau bolnavii la spitale, duceau împărtășanie la femeile bolnave, slujeau la mesele agape, et[. Dar nicidecum n-aveau hirotonie, cum spune canonul 19 al Soborului VI Ecumenic: „Iar hirotonie la diaconite, n-am cunoscut, fără numai hirotessii”. Ce este hirotessia? Hirotonia se face în Altar, iar hirotessia afară de Altar. Este o singură rugăciune arhieriască care se dădea înainte vreme, și acum se da la ierarhia inferioară a Bisericii, la slujitorii inferiori, cum erau: exorcistii, portarii, citeții, cântăreții, anagnostii, ipodiaconii, hartofilacii et[.

Toți aceștia aveau această hirotessie sau binecuvnătate care o aveau și diaconitele; o împuternicire să slujească, să ajute în Biserică. Unii erau cu înmormântările, portarii țineau bastoane în mâini și atunci când se spunea: „Cei chemați, ieșiți”, ei scoteau pe

catehumenii, car cinca nu erau botezați, din biserica. Le-am arătat misiunile lor. Dar hirotonia cu hirotesia nu-i totuna! Hirotesia este o mică sfințire care se da la slujitorii inferiori, iar slujitorii superiori: diaconul, preotul și arhiereul au hirotonia în Sfântul Altar. Este mare deosebire între una și alta.

Să nu credeți ca diaconita zicea ecteniile ca diaconul sau zicea evanghelia la popor sau se săruta cu preotul și se împărtășea la Sfânta Masa, cum fac clericii. Nicidecum! Apostolul Pavel a spus așa: „văduva care nu se marita să fie hrănită de la biserică. Care se marita nu greșește, dar mai bine să rămână așa”. Pe femeile aceste văduve și bolnave, care nu aveau bărbat, Biserica le ajuta prin diaconite. Ele teseau covoare pentru biserică, perdele, făceau lumânări pentru biserică, veșminte pentru preoți, făceau curățenie în Altar. Ele erau în slujba Bisericii, iar Biserica le purta de grija. (Iosif Flaviu, marele istoric, ne arata ca la Biserica lui Solomon era astfel: În jurul bisericii celei mari, erau case pentru cele ce aveau să ție fecioria până la 30 de ani, și de atunci puteau să se căsătorească. Mai sus erau fecioarele bisericii, care se făgăduiau să păzească viața curată până la moarte. Apoi mai erau văduvele bisericii. Și mai erau un fel de călugări numiți terapeuți.)

Aceste diaconite țineau evidenta fecioarelor și a văduvelor dintr-o eparhie. Ele spuneau episcopului cate femei ajuta la toate bisericile, și li se dădea un ajutor. Asta era prima misiune a diaconitelor.

A doua misiune a diaconitelor. Ele știau cate fecioare are Biserica. În timpul marilor persecuții nu erau mănăstiri cu crucea în vârf, să toace și să tragă clopotele, Biserica era în catacombe. Dacă o fată se hotara în casa părintească să păzească fecioria pentru Hristos, părinții creștini îi dădeau voie. Îi făceau o chiliuța cu icoane acolo să se închine și ea petrecea mai mult în post și rugăciune. Cum a fost și Sfânta Mare Mucenita Varvara. Cine știa numărul acestora care își afieroseau lui Hristos viața în sfințenie? De ele se îngrijeau întâi diaconitele și apoi

episcopul locului, care le călugărea. Pana în secolul VI n-a avut voie preotul să facă aclugarite; episcopul sfințea fecioarele. El se ducea la casele lor și le făcea călugărite și le punea făgăduința și tunderea în fața părinților, ca nu erau mănăstiri, ca să facă călugăria în fața altarului. Aceasta era a doua misiune a diaconitelor.

A treia misiune a diaconitelor era cu catehizarea femeilor și botezul femeilor. Pentru ca diaconii și preoții aveau ungerea Sfântului și marelui mir, le puneau pe diaconite cu împuternicirea lor, să le miruiască pe femei, să le catehizeze, să le învețe simbolul credinței și legea creștina. Iar la îmbracarea și dezbracarea lor era foarte cuviincios să fie femei; și acestea erau diaconitele. Asta era a treia misiune a diaconitelor.

A patra misiune era milostenia. Se strângea milostenie de la biserica pentru cei săraci și năcăjiti și pentru cei ce aveau cereri și nevoi. Diaconitele trebuiau să știe unde să împărat aceste milostenii și care-i mai năcăjit, să-i dea raport la episcop.

A cincea misiune a diaconitelor era curățenia în Sfântul Altar și alimentarea lui. Ele alimentau altarul cu tămâie, cu smirna, cu untdelemn, cu lumânări de ceara, curățenia în Altar, fără să se atingă de Sfânta Masa, de Sfântul Jertfelnic, cum sunt și călugăritele acum. Ca mai târziu le-au luat locul chiar călugăritele și nu s-a mai simțit nevoia de diaconite.

A șasea misiune a diaconitelor. În sărbători și Duminici, după ce ieșeau de la biserica se dădea masa comuna cum era atunci. Se duceau diaconitele undeva aproape de biserica și adunau femeile sale tina cateheze, să le învețe. Ele le spuneau de Sfânta Evanghelie.

A șaptea misiune a diaconitelor. Ele făceau mare rânduiala în biserica. Bărbații să stea în partea dreapta și femeile în partea stânga în ordinea aceasta: cei prea bătrâni în frunte, cei mai cărunți la spate, cei tineri pana la sfârșit și printre ei să rămână o cararre ca să meargă creștinii să se închine să dea darul la altar. Iată ce misiune aveau diaconitele, dar nu să le faci diaconi, să le îmbraci

cu stihar și să le pui să zicaectenii. Asta este cea mai mare nebunie. Nu a fost aceasta niciodată. Ia gândiți-vă dumneavoastră, în istoria Sfinților Apostoli, în istoria Evanghelie, nu găsim vreodată că au hirotonit Apostolii vreo femeie. Dacă au fost sfintele mironosite, avem duminica lor după Pasti, fiind cinstite întocmai cu Apostolii, cum au fost: Maria Magdalena, Maria lui cleopa, Maria lui Iacob cel Mic, Salomia, Maximilia, Iunia, Iulia, Marta și Maria și celelalte femei sfinte, mironosite întocmai cu Apostolii.

Cât erau de mari ele dar nu au îndrăznit Apostolii să le hirotonească. Nu se spune ca a hirotonit pe Maria sau pe alta. Au murit martire, au murit mărturisind pe Hristos și întocmai cu Apostolii se cheamă, ca ele au vestit învierea întâi și au mers după Mântuitorul până la moarte și până la înviere, dar nicidecum nu spune în Sfânta Evanghelie că au hirotonit vreuna. Biserica le cinsteste ca pe Apostoli, dar nu ca pe diaconi sau ca pe preoți.

Vai de lumea asta stricata de cei fără de minte! Își fac o mulțime de haine frumoase, mai ales femeile, ca să vadă lumea că au haine. Și se duc în biserică, ca la teatru, să le vadă cineva cum sunt îmbrăcate. Dar de aceea ne ducem la biserică? Dumnezeu se uita la exterior? Dumnezeu se uita în inima ta, de ești cu inima la El când te rogi în biserică. Acolo te duci la plâns, la suspine, la zdrobire, la smerenie, la ascultarea cuvântului. Nu te duci acolo să faci teatru, să te vadă cineva cum ești îmbrăcata și boita și cum ești încălțată. Acestea sunt lucrurile vicleanului diavol. Luxul este o nebunie a veacului și sminteala pentru tineri și bărbați.

— Părinte Cleopa, poate să cante femeia în biserică? Unul canta Apostolul, altul citește, altul vine la strana sa cante în cor. Este bine sau nu?

— Apostolul Pavel, gura lui Hristos, spune: Iar femeia în biserică sa taca!

— Dar avem și cor mixt.

— Dacă este cor mixt de bărbați și de femei și preotul ți-a dat voie să canti, cânta, ca lauzi pe Dumnezeu. Iar

celelalte care n-au blagoslovenie să cante, să stea să asculte, că așa este lăsat femeii în biserică, să asculte, nu să predice.

— La noi corul este format din bărbați și femei.

— Așa este bine să fie corul. Într-o parte să cante bărbații și într-alta parte să cante femeile răspunsurile. Dar dacă sunt coruri mixte să le conducă un preot sau dascăl, cineva trebuie să le conducă, pentru ca nu toți știu să execute cantari în biserică. Și dacă este cu blagoslovenia preotului, este bine, pentru că *s-a aprobat de Sfântul Sinod în biserică muzica omofonica.

Știți de când *s-a pus asta în biserică? De pe timpul Sfinților Apostoli. Ca în biserică nu canta numai dascălul pe atunci, ci toată lumea zicea: „Doamne, miluiește”. Preotul zice „Cu pace Domnului să ne rugăm” și toată lumea canta: „Doamne, miluiește”, „Preasfânta Nascătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi”. Așa era. Și în multe biserici din țara acum se cânta muzica omofonica. Am văzut la biserică Sfântul Vasile din Ploiești, unde era părintele Constantin Galeriu ca toți împreună dădeau răspunsurile Liturghiei. Dar cei care știu că nu pot să cante bine sunt mai atenți cu urechea să nu-i împiedice pe ceilalți. Dar toți canta răspunsurile Liturghiei. Iar Heruvicul și Axionul le canta mai ales dascălii și cei care știu notele.

CINSTIREA MAICII DOMNULUI

Dumnezeu primește pe om la pocăința până la ultima lui suflare, dacă se întoarce din toată inima și cinsteste pe Maica Domnului. Să aveți mare evlavie către ea ca fericita este casa și familia care are în casa icoana Maicii Domnului. În fiecare zi să citiți acatistul și paraclisul ei. Dacă nu ar fi Maica Domnului în ceruri, lumea asta *s-ar fi pierdut de două mii de ani. Ea pururea sta în genunchi și se roagă Preasfintei Treimi. Ea este a patra fata duhovnicească în ceruri.

Știți oare cine este Maica Domnului? Împărăteasa Heruvimilor, Împărăteasa a toată făptura, camera întrupării lui Dumnezeu, ușa luminii, ușa vieții, ușa cea

încuiata prin care n-a trecut nimeni, decât Domnul nostru Iisus Hristos. Ea este scara către cer, cădelnița dumnezeiască, biserica a Preasfântului Duh. Maica Domnului este mireasma Tatălui, Maica Cuvântului și biserica dumnezeiescului Duh.

Câtă mila o să aibă Maica lui Dumnezeu de cei ce au cinstit-o pe ea și au lăudat-o! Și câtă urgie o să vină peste cei ce n-au crezut în sfințenia ei! Ce-o să facă sectele care hulesc pe Maica Domnului? La icoana Maicii Domnului cu Pruncul în brațe, vezi cerul și pământul. Domnul reprezintă cerul, este mai preus de ceruri și Maica Domnului reprezintă pământul. Ea este din neamul nostru. Brațele Maicii Domnului sunt mult mai puternice decât umerii Heruvimilor și ai Serafimilor.

Ea ține pe Cel ce a făcut cerul și pământul și toate cele văzute și nevăzute. Ea este mama noastră, care are mila și de săraci și de văduve. Pururea se roagă Mântuitorului pentru iertarea păcatelor noastre.

PUTEREA SFINTEI CRUCI

Iată ce spune Sfântul Apostol Pavel: Crucea pentru cei pieritori, nebunie este – cum sunt sectanții –, iar noua, celor ce ne mântuim, Crucea este înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Ai auzit ce-i Sfânta Cruce? Nu-i maciuca! Este înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu! Le-am spus acolo, de huiiau, băteau din palme, aplaudau. Ați auzit ce-i Crucea, voi, sectanților, care înșelați oamenii și-i duceți în iad?

S-au ridicat cu icoanele. Altul a citit în Deuteronom:

— Sa nu-ți faci chip cioplit, nici asemănarea vreunui lucru din câte sunt în cer, sus, pe pământ, jos, în apa și sub pământ. Să nu te închini lor, să nu slujești lor.

— Ce-s acestea, icoane? căci sectanții zic ca icoanele sunt idoli! Ia să-ți spun eu! Cine a făcut primele icoane?

Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa. La Sfântul Ioan Damaschin spune ca prima icoana o face Dumnezeu, adică pe om, după chipul și asemănarea Sa.

— El a făcut, dar ne-a poruncit noua sa nu facem.

— Iată, citește la „Ieșire „(23 - 29). Vezi în Biblie ca tot ce este în biserică este făcut cu porunca lui Dumnezeu. Și icoanele și catapeteasma și sicriul Legii Domnului și heruvimii slavei și veșmintele preoților și mitra arhierilor și cădelnițele și sfeșnicul cu șapte lumini, toate.

Nu i-a zis Dumnezeu lui Moise? „Moise, fa aceasta! Moise, ia și fă o lada de salcam și o poleiește toată cu aur! Moise, fa doi drugi de salcam îmbrăcați cu aur, și lada să aibă verigi, ca să bați drugii și să ridici sicriul Legii. Moise, pune în lada aceea Tablele Legii, pe care ți le-am dat Eu pe Muntele Sinai. Pune șarpele de arama, pe care l-a făcut când îi mâncau serpii în pustie, pune toiagul lui Aaron, care a înfrunzit când a rezemat de sicriul legii cele 12 toioge, căci al lui Aaron în noaptea aceea a înfrunzit și a făcut migdale. Și cup acu mana, o cupă de aur”. Mana era ca pâinea uscată, din care au mâncat evreii în pustie 40 de ani. Astea nu erau lucruri de mâini omenești?

CUM CITIM ÎN SFÂNTA SCRIPTURA

Cine vrea să se mântuiască, cu întrebarea sa călătorească. La un copil de clasă întâi, dacă i s-ar preda un lucru de academie, ce știe acela? El de-abia învață câteva cuvinte: ușa, ac, rac și cutare. De-abia învață acum să facă un cârlig, să scrie litera a, b, e și dacă-i spui lucruri mai mari nu înțelege nimic. Așa și în Sfânta Scriptură. Dacă mă apuc să spun lucruri adânci din Sfânta Scriptură, ori adormiți cu toții, ori plecați. Vă plictisește, pentru că vă dau hrana prea tare.

Nu auziți ce spune Apostolul Pavel? Cât ați fost prunci în Domnul nostru Iisus Hristos, v-am hrănit cu laptele cel cuvântător al Evangheliei, ca nu erăți în stare să mâncați hrana vartoasă. Așa se întâmpla în Scriptură. Sunt cuvinte tari și hrana tare în Scriptură, pentru cei desăvârșiți, nu pentru poporul de la țară. Dacă unui copil care sugă la pieptul mamei lui, i-aș da să mănânce carne, îl hrănesc sau îl omor? Îl omori. De ce? Pentru că are dinți de lapte, moi. Așa patestă cel ce se baga în Sfânta Scriptură cu dinții înțelegerii de lapte. De aceea spune Sfântul Grigorie de Nyssa: „Nu spargeti oasele Scripturii, având

dintii înțelegerii voastre de lapte, ca să nu pieriti”.

Deci, Sfânta Scriptura este așa cum și merge mata pe o câmpie și găsești o fântâna cu ciutura. Și dacă ești însetat, doar n-o să bei toată fântâna, când ți-e sete. Dar ce faci? Din fântâna scoți apa cu ciutura, din ciutura pui în caldare, din caldare în cana și din cana pui în pahar. Din pahar bei cât îți trebuie și fântâna rămâne curată și tu ți-ai potolit setea.

Așa să faci și cu citirea Sfintei Scripturi. De aici *s-au făcut sectele. *S-au băgat în Sfânta Scriptura după capul lor. Sfânta Scriptura este foarte adâncă și cine o citește fără talmaci, fără să știe cum o explica Sfinții Părinți, se prăpădește. Dar nu-i de vina Sfânta Scriptura, ca apa-î cuvântul lui Dumnezeu. Îi de vina omul care se baga în Sfânta Scriptura nepregătit și fără să înțeleagă lucrurile.

Nu vă luați după sectari, care răstălmăcesc Scriptura, că va prapadiți. Auzi ce spune Sfântul Apostol Petru despre scrierile Sfântului Apostol Pavel: În toate epistolele sale, în care sunt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neintariti le răstălmăcesc, ca și celelalte Scripturi, spre a lor pierzare. Vă aduc un exemplu: Ridicat-ai la mare caii Tai, tulburând ape multe. Tu acolo crezi că este vorba de mare și de cai și de ape. Când colo, marea-i toată lumea, caii sunt apostolii, care au alergat să predice în toată lumea cuvântul lui Dumnezeu, apele multe sunt toate popoarele păgâne, care au fost tulburate de predicarea Evangheliei și de dărâmarea capiştilor idolesti. Iată cum se citește în Sfânta Scriptura și cum înțelegem noi.

Nu poate un copil mic să știe cele preaînalte. Așa și omul care-i simplu, de la țara. Te duci și-i arăți acolo: „Nu te închina la icoane, că este chip cioplit”. Dar ce legătura are idolul cu sfintele icoane? La porunca a doua în Decalog zice: Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici asemănarea vreunui lucru din câte sunt în cer sus, pe pământ, jos, în apa și sub pământ. Să nu te închini lor, nici să le slujești.

Aici de idoli vorbește. Porunca a doua. Dar da câteva file mai înainte la Facere și la Ieșire, și-ți spune acolo: Și a

spus Dumnezeu lui Moise, să facă cortul mărturiei cioplit din lemn de salcam; și să facă sicriul Legii Domnului, îmbrăcat cu aur și doi heruvimi de aur deasupra lui, și să se facă perdeaua care sta înaintea sfintelor, de în mohorat răsucit, cu heruvimi cusuți și cutare.

Uite, acolo în Decalog spune Dumnezeu să nu faci chip cioplit și dincoace spune să faci chip cioplit: Vei face doi heruvimi de măslin, de șase coti înălțime și vei face chipuri de heruvimi. Icoane, nu?

Iată Dumnezeu acolo se pare ca spune să nu faci icoane, dincoace spune să faci icoane. Și un sectar te duce pe tine, care nu știi, și-ți arata numai acolo, dar dincoace nu-ți arata. Și tot Dumnezeu a spus să facă icoane. Nu-i prost sectarul să-ți arate și arma care-i împotriva lui.

De aceea vă spun să vă țineți de preot și de Biserica! Sfântul și dumnezeiescul Părinte Efrem Șirul spune așa: „Dacă citim noi în Sfânta Scriptura și ajungem la un loc unde nu înțelegem, să nu o luam după mintea noastră și zicem ca aici este un loc răzvrătit sau nedrept. Să-i spui dracului acestuia, al iscodirii, care duce la erezie și la sectarism: Ia asculta, diavole! Ce-mi spui tu mie ca ale un Sfânta Scriptura este ceva nedrept? Eu am auzit pe Duhul Sfânt, Care spune așa: Credincios este Domnul intru toate cuvintele Sale, și cuvios intru toate lucrurile sale. Deci clar! Ca Dumnezeu este credincios intru cuvintele Sale. Dacă îți mai pune la îndoiala cutare lucru din Scriptura, zi către demonul acesta: „Ia asculta, diavole – să-i spui în gând –, eu am auzit pe Duhul Sfânt, zicând așa: Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, și ispitit și curățit de șapte ori. Ai auzit cuvintele Domnului? Sunt cuvinte curate; argint cu foc lămurit și ispitit de șapte ori. Deci clar! Deci asta am vrut să vă spun, pentru ca aveți sectari. Să nu vă luați după ei. Aveți pastori; aveți biserica voastră istorica de sute de ani acolo. Biserica noastră-i de două mii de ani, iar sectele astea știi cum au apărut? Ca ciupercile după ploaie; ca neghine prin grau. Niște buruieni crescute la umbra Bisericii.

Aceștia sunt cei de care spune Mântuitorul în

Evangelhie: În vremea de apoi mulți proroci mincinoși se vor arăta și pe mulți vor înșela. Sectarii schimbă adevărul Scripturii și sucesc înțelesul Scripturii după capul lor, se ratacesc și ei și ratacesc și pe cei care îi asculta.

Deci, acesta mi-a fost scopul cuvântului de astăzi, să nu dați crezării cuvintele sectarilor, cum zice și Sfântul Ioan Evanghelistul: Fiilor, nu dați crezare oricărui duh. Cercati, ca nu toate duhurile sunt de la Dumnezeu. Cine te învață să nu te închini la sfintele icoane sau să nu ascuți de preoți sau să nu mergi la biserica sau să nu faci Sfânta Cruce sau să nu te închini la Sfintele Moaște sau să nu ții Duminica, sau altceva rău, de te învață, fugi de el ca acela-i pecetluit de Antihrist.

Și-i va pune Antihrist pecetea pe mâna dreapta și pe frunte. Știți voi ce-i aceea? Sfântul Andrei al Cezareei, la talsuirea Apocalipsei zice: „Îi va intra în minte minciuna și înșelăciunea, ca aici în minte este partea rațională a omului”. Și mâna dreapta este pecetluită când vei vedea ca omul nu o mai ridică în sus să facă Sfânta Cruce. El nevăzut este pecetluit deja de Antihrist. Fugi de acela: „Ia fa cruce! Nu faci? Ești pecetluit de Antihrist! Fug de tine că ți-a pus pecetea pe mâna dreapta și pe fruntea ta”.

Când vei vedea ca omul nu mai ridică mâna la frunte să facă cruce, el are pecetea deja. Doar pecetea nu-i așa cum credem noi, 666, în cifre. Prostii! Pecetea este de trei ori asemănătoare cu diavolul: pofta fără minte, închipuire pripită și manie fără judecată, pe care le au toate sectele și toți acei care nu se închina Sfintei Cruci și Maicii Domnului.

Nu înțelege oricine Sfânta Scriptură, fără numai acei care au învățat teologie și care au viața curată în Hristos, darul deslușirii duhurilor și Duhul Sfânt, în același duh în care s-a scris Scriptura.

VORBIREA LUI DUMNEZEU CU NOI

Ia să-mi spuneți mie, unde erați acum 100 de ani? Dar peste 100 de ani, unde o să fiți? Ia spuneți-mi, unde? Trupul merge în pământ, de unde a fost luat, dar sufletul unde merge? Ați auzit ce spune Mântuitorul în Evanghelie?

Voi nu știți de unde veniți și unde mergeți. Eu știu de unde vin. Vin de la Tatăl și merg la Tatăl. Noi pe pământ suntem într-o trecere, într-o vizită foarte, foarte scurta, mama.

Vezi? A trăit Adam 930 de ani, și la moartea lui a venit Arhanghelul Mihail din cer, unul din cele șapte duhuri; și l-a întrebat, când se muncea cu moartea: „Adame, Adame, cum ți s-a părut viața? „Așa, Doamne, cum as intra pe o ușă și as ieși pe cealaltă”. După 930 de ani! Dar la noi ce-i viața? Nu auziți ce suntem noi? Și cine poate să ne spuan noua mai adevărat și mai sfânt și mai vrednic de încredere, ca Cel ce ne-a făcut? auzi ce spune Duhul Sfânt, Care a zidit toate cele văzute și nevăzute: Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa vor înflori.

Vezi o fetiță mica, o florică, un băiețel. A crescut mai mare, o floare mai mare. S-a căsătorit, începe a se veșteji încet, încet. Gata, apare un par cărunt. Acesta este semn de plecare. Toamna vieții. când ți-a a părut parul cărunt îi gata, toamna vine. Vine moartea și plecăm la veșnicie!

Dar câți mor înainte de a îmbătrâni? Dacă moartea ar veni să ne ia numai de la 80 de ani înainte, atunci poți zice: „Stai, mai, mai este de treabă!” Dar vezi ca Mântuitorul ne-a înarmat cu o arma pentru toate veacurile, când a zis așa: Privegheați și vă rugați, ca nu știți ziua și ceasul intru care Fiul Omului va veni! Nu știm când plecăm. Ca altul pleacă copil, altul tânăr, altul mai bătrân. La unul se întâmpla moartea într-un accident, la altul dintr-un cutremur, sau vine un junghi peste noapte și gata. Numai Cel de Sus știe toate! De aceea totdeauna trebuie să fim pregătiți.

Hristos a spus: Vremile și anii le-a pus Tatăl intru a Sa stăpânire. Nimeni nu poate porunci să fie soare sau vânt sau ploaie sau furtuna sau viscol. Tatăl! În mâna Lui sunt toate. Și la voia Lui. Vorbește cu noi. Ați văzut ce spune Mântuitorul în Sfânta Evanghelie? Când predica Mântuitorul în Palestina, s-a prăbușit un turn în Siloam. Siloamul este un mic lac în marginea Ierusalimului. S-a

prăbușit un turn mare și a omorât odată 18 oameni. Și ei i-au spus: „Uite, Doamne, ce *s-a întâmplat!” Mântuitorul le-a zis: Ce credeți voi? Aceia peste care a căzut turnul în Siloam, sunt cei mai păcătoși oameni din lume? NNu!

Dar zic vouă: de nu vă veți pocai, toți așa veți pieri. Pilda pentru noi.

Au venit din Banat vreo trei familii. Au fost 30 de cutremure până acum în Banat. Se cutremura, se cutremura și sta; numai ce vezi la trei zile alt cutremur. Toate vorbesc cu noi. Toate. Ca Dumnezeu așa vorbește cu noi. Este prea mare să vorbească altfel. Arata ca în mâna Lui sunt și cutremurele și toate. Nu zice în Psaltire? Cel ce asculta spre pământ, și-l face pe el de se cutremura. Cel ce se atinge de munți, și fumega.

Să vă păzească Preasfânta Treime și Maica Domnului pe toți și pe toți să vă ducă Bunul Dumnezeu la Rai! Pe voi, pe neamurile voastre, pe copilașii voștri. Și tare aş dori să ne întâlnim la Rai, dacă o fi mila Domnului!

Păziți-vă, mama! Privegheați și vă rugați, ca nu știm ziua nici ceasul! Ai văzut ce spune Duhul Sfânt despre om: Omul deșertăciunii *s-a asemănat, zilele lui ca umbra trec. Și în altă parte: Zilele mele ca umbra *s-au plecat, și eu ca iarba m-am uscat. Ca *s-au stins ca fumul zilele mele. Și Apostolul Iacob zice: Ca un abur *s-a stins viața mea.

Dumnezeu ne-a dat viața, dar *s-o întrebuițăm bine, ca de la viața asta să mergem la viața cea veșnică și să ne bucurăm în vecii vecilor. Nu, Doamne ferește, să ne luăm după deșertăciunile lumii acesteia și să cadă cineva în iad! Amintiți-vă de călugărul Andrei, care a stat un ceas în iad și i *s-a părut 300 de ani.

Dar ce vă spun, mama? Nu vedeți ca nu putem rabda o împunsatura de ac, o scânteie? Vai de mine și de mine. Dar acolo! Dacă ar fi chinurile pe o mie de ani. Dar nu, ci în veacul veacului. Să aveți mare frica de Dumnezeu.

Să ne întrebam totdeauna: „Oare ce vorbesc eu Îi place lui Dumnezeu? Oare ce vreau eu să fac acum, Îi place lui Dumnezeu? Oare ce gândesc eu acum Îi place lui Dumnezeu?” Conștiința îți spune: „Da „sau „Nu”.

Să fiți mărturisiti curat în fiecare post. În postul mare de două ori, la începutul postului și la sfârșit. Și în postul Crăciunului tot așa. Sfântul Ioan Gura de Aur auzi ce spune: „De este cu puțința, o creștine, în fiecare ceas să te spovedești”. Pentru ca în fiecare minut și în fiecare clipa greșim lui Dumnezeu.

DIFERITE SFATURI

Cât ați cheltuit cu trenul, cât ați cheltuit cu autobuzul, cât ați venit pe jos, îngerul Domnului v-a numărat pașii, i-a cântărit și i-a măsurat, ca acești pași nu i-ați făcut către crasma și către nunti cu lautari, ci către sfintele mănăstiri, ca să vedeți o slujbă frumoasă, să auziți un cuvânt și să vă spovediți, mama.

Iată ce este. Când s-a trezit copilașul tău, ești mama și tata, ia și învață-l să facă Sfânta Cruce dreapta, învață-l Tatăl nostru. Pe urma învață-l crezul, Simbolul nostru de credința niceo-constantinopolitan, de la anul 325. Dreapta credința este pecetluită de primele două Sinoade ecumenice, unde a fost Sfântul Grigorie Bogoslovul. Și Crezul ortodox este aprobat de toate Sinoadele ecumenice, până în zilele noastre. Noi am avut o singură credința în Europa până în 1054. Până atunci n-au existat catolici sau protestanți. Ortodocși eram toți în toată lumea. Acum catolicii au cedat în favoarea noastră vreo 13 puncte, să se apropie de noi. Mai sunt zece. Și din cele 10 cel mai greu este Filioque. Este o cheștiune dogmatică. Ei spun ca Duhul Sfânt purcede și de la Tatăl și de la Fiul, ceea ce este foarte greu. Atunci faci Treimea pătrime. Sfântul Ioan Evanghelistul spune clar însă ca Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și este trimis în lume prin Fiul.

Catolicii ar vrea să se unească cu noi, ca vad greșeala care a fost; ca de când s-au despărțit de noi, s-au făcut atâtea erezii. Mai ales de la protestanți, ca protestanții s-au rupt de catolici la 1516, cu Martin Luther, cu Calvin, cu Hus, cu Zwingli și cu ceilalți reformatori din secolul XVI.

Deci, dacă vreți să fiți adevărați fii ai Bisericii Ortodoxe, nu primiți să stați de vorba cu sectarii, nu

primiți cărți de la ei. Ca acești creștini lepădati de Biserica și hulitori de Dumnezeu, care vin din Apus, vor să ne strice și credința și neamul și unitatea noastră națională. Să țineți minte! Suntem fii ai țării românești și fii adevărați ai Bisericii Ortodoxe! Nu avem nimic cu antihristii aceia care sunt împotriva Sfintei Cruci, împotriva Sfintelor Icoane. Apoi, acum la sfârșitul lumii o să apară hristoși mincinoși și proroci mincinoși să însele lumea. Slugile lui Antihrist.

ROLUL CELOR PATRUZECI DE SFINTE LITURGHII

Trebuie să știți ca din toate slujbele care se fac la biserică, cea mai folositoare și mai puternică este Sfânta Liturghie. Sfânta Liturghie este jertfa și răscumpărarea lumii întregi. Am să vă zic istoria celor 40 de Sfinte Liturghii. În fiecare zi pe Sfânta Masa, unde se face Liturghia, Se jertfeste Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Cum spune preotul slujitor: „Se jertfeste Mântuitorul lumii, Cel ce ridică păcatele lumii”. O picătură din Sângele lui Iisus Hristos curată toate păcatele lumii. Și de aceea cele dintâi slujbe care se pun și pentru vii și pentru morți sunt Sfintele Liturghii. Al doilea vin panacizile pentru morți, psaltirea, acatistele, vămile, ctitoriile.

Dar liturghiile nu se pot pune pentru oricine. Uite cum este! Oamenii care înjura de lucruri sfinte, nu-i poți pune la Sfânta Liturghie. Este păcat. Oamenii care trăiesc necununați nu-i poți pune la Sfânta Liturghie că este mare păcat. Cei ce au trecut la sectari nu-i poți pune la Sfânta Liturghie, ca *s-au lepădat de botez și de Biserică. Cei ce au refuzat Sfintele Taine la moarte, nu-i poți pune la Sfânta Liturghie. Cei ce au murit necununați, nu *s-au cununat nici la moarte, la fel nu-i poți pune. Și aceia care au fost în căsătorie cu rudenii prea de aproape; începând cu gradul cinci în jos. Aceia se pot pune la slujbe, la Psaltire; iar la Liturghie nici într-un caz.

Apoi voi vedeți ca noi scoatem particule în fiecare dimineața la Sfânta Proscomidie, pentru toate miile de pomelnice care-s acolo. La noi în altar sunt 15 - 20 de părinți la pomenit dimineața. Ei se duc la preotul ce face Sfânta Proscomidie și zic: „Părinte, blagosloveste să

pomenesc viii și morții”. Iar preotul scoate două particile cu sfânta copie, zicând așa: „Primește, Doamne, jertfa aceasta pentru mila, viața, pacea, sănătatea, iertarea păcatelor a robului lui Dumnezeu – arhimandritul cutare, sau preotul cutare, sau diaconul cutare și toți care de el se vor pomeni, vii și morți”. Atunci preotul slujitor pune o particica la vii și la morți pe Sfântul Disc, pentru fiecare preot și călugăr care pomenește.

O particica pusă în potir este ca o rază de soare; poți să pomenești un milion de suflete. Dar acele particile reprezintă fata sufletului pomenit la Sfânta Liturghie. Mare greșeala fac preoții care dau particile acasă la oameni. Mare păcat fac! Nu-i voie. Să vii să-mi aratai unde scrie să dai particica acasă. Dacă îi dai particica omului acasă, l-ai lipsit pe el de Liturghia din ziua aceea; nu mai are parte. Particulele se scot la Sfânta Proskomidie, din prescura a patra pentru vii și din prescura a cincea pentru morți și morți grabnic. Ele rămân pe Sfântul Disc, ca dimineața sunt numai blagoslovite, nu-s încă sfințite.

Iar la Sfânta Epicleza, la invocarea Sfântului Duh, când preotul ridică mâinile în sus și face trei metanii până la pământ și cheamă pe Sfântul Duh, zicând: „Doamne, Cela ce pe Preasfântul Tău Duh L-ai trimis în ceasul al treilea Apostolilor Tai, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ne înnoiește pe noi care ne rugăm Ție”. Apoi face o metanie cu fruntea până la pământ și iar ridică mâinile și cheamă pe Preasfântul Duh, de trei ori. Și când termina aceasta chemare a Sfântului Duh, el arată dumnezeiescul Agnet și Sfântul Potir și zice: „Și fă, Doamne, pâinea aceasta, cinstit și preacurat Trupul Hristosului tău. Amin. Iar ce este în acest Sfânt Potir, preascump Sângele Hristosului Tău. Amin”. Și binecuvântându-le, zice: „Prefăcându-le pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt. Amin. Amin. Amin! „Apoi preotul sta în genunchi și se roagă împreună cu tot poporul, pentru toată lumea.

Aceasta este inima Sfintei Liturghii, căci acum se coboară Duhul Sfânt peste Sfintele Daruri, care se prefac în Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iar

particelele ce se scot pentru vii și pentru morți nu se prefac în Trupul și Sângele Domnului, ci se pun la urma în Sfântul Potir și se sfințesc când se ating de Preacuratele taine. Atunci preotul zice: „Spala, Doamne, păcatele celor ce *s-au pomenit aici, cu cinstit Sângele tău, pentru rugăciunile Sfinților Tai. Amin”.

În clipa aceea, când aceste miride sau particele, se adapa cu dumnezeiescul Sânge, în acea clipă noi toți, vii și adormiti, ne împărtășim euharistic, gânditor cu Iisus Hristos. Și măcar de-ar fi sufletul cuiva în iad, sau în cer, de-ar fi la marginea lumii sau oriunde, Dumnezeu este de fata și se împărtășesc toți cei pomeniti la Sfânta Liturghie și sunt în comuniune cu Iisus Hristos. Iar dacă preotul îți da particica, nesfințita, dimineața, să n-o luați, de o mie de ori este mai bine să iei anafora, ca anafora este sfințita în cadrul Sfintei Liturghii, dar particelele nesfințite nu se dau acasă, Doamne ferește!

Deci în clipa în care particelele tale *s-au adăpat în Sfântul Potir, în clipa aceea tu te-ai împărtășit cu Iisus Hristos și cu toată Sfânta Treime. Acesta este rolul sfintelor particele la Sfânta Liturghie. Iată de ce trebuie să veniți cât mai regulat la biserică. Dar vă rog, când puneți pomelnic la Sfânta Liturghie, dacă știți ca unii trăiesc necununați, dacac *s-au luat neamuri de aproape, dacă, Doamne ferește, cineva este sectar, dacă huleste pe Dumnezeu sau înjura, nu-l puneți la slujbe, că-i faceți mare rău. Noi vrem să-l unim cu Iisus Hristos și el îl înjura? Al cui glas asculta Dumnezeu? Ia gândiți-vă!

Când vă treziți din somn, dimineața, să faceți întâi și întâi sfânta rugăciune, adică fa trei închinăciuni și zi de trei ori „Slava Ție, Dumnezeul nostru, slava Ție!” Da cu apa pe fata să fugă somnul și treci în fața Sfintelor Icoane. Apoi fa de trei ori Sfânta Cruce dreapta, unind cele trei degete, care închipuiesc Sfânta Treime – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt –, iar celelalte două degete închipuiesc dumnezeirea și omenirea lui Hristos, adică cele două firi. Și pune întâi mana la frunte: „În numele Tatălui”; la pânțele: „al Fiului”; la umărul drept: „al Duhului Sfânt” și

pe umărul stâng, zicând: „Amin”.

Aceasta este crucea dogmatica, după rânduiala canonica a Bisericii și după canonul 92 al Sfântului Vasile cel Mare. Să nu faceți crucea strâmba sau din fuga, ca rade dracul de se prăpădește; îl băgați în spital de atâta ras. Cine te-a învățat să-ți bați joc de Sfânta Cruce? Cine îți leagă ție mana sa nu duci mana dogmatic? Crucea lui Hristos a avut 13,5 metri înălțime și 3,80 metri lățime.

Drept să faci crucea. Dacă nu, nu ești ortodox că îți bați joc de Sfânta Cruce și rade dracul de tine când bați cobza așa. Fa crucea dreapta și când treci pe lângă o biserică; să nu-ți fie rușine să faci Sfânta Cruce dreapta! Acolo este de fata Truoul și Sângele Domnului, permanent pe Sfânta masa. Acolo Hristos este viu în Sfântul Altar. În toate bisericile ortodoxe, Preacuratele taine stau pe Sfânta Masa. Dacă nu te închini la biserică, nu te închini la Hristos! Să va văd în Rai pe toți! Doamne ferește, unul să nu rămână la munci, toți să vă bucurați în grădinile Raiului! Toți. Dacă aş avea un sac mare, să vă pun într-un sac și să vă pot da drumul în grădinile raiului! Știți voi cât este de frumos acolo? auzi ce zice Sfântul Apostol Pavel: Ceea ce ochiul nu a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-a suit!

Aceasta a pregătit Dumnezeu celor ce se tem de El și L iubesc pe El.

STILUL VECHI ȘI NOU

— Părinte, de ce a fost nevoie să se schimbe calendarul vechi, numit și calendarul Iulian?

— Calendarul vechi nu s-a schimbat, ci s-a îndreptat, căci avea mare nevoie de îndreptare. Acest calendar a fost întocmit de filosoful pagan Iulian Sosigene din Alexandria în anul 44, înainte de venirea Domnului, din porunca împăratului Romei, Iulius Cezar. Acest calendar a fost întocmit și așezat la acea vreme potrivit cu izomeria (echinocțiu), care era la data de 24 martie și 24 septembrie. Dar după întocmirea acestui calendar, astronomii cei vechi au observat ca acest calendar rămânea în urmă, fata de calendarul ceresc, la 300 de ani

cu o zi și cu o noapte.

Deci se vede clar, căci creștinii, încă de pe vremea Sfinților Apostoli nu se mai țineau de echinocliul calendarului iulian (cel vechi), care, după cum am văzut, rămânea în urmă. Așa ca Sfinții Părinți de la Niceea fac prima îndreptare a calendarului iulian – după cum și Sfinții Apostoli mai înainte de ei au făcut-o – și echinocliul cel de la 24,23 și 22 martie, găsindu-l în urmă cu trei zile pana la venirea lor, îl fixează la 21 martie unde era atunci.

— Dar eu am auzit pe cei cu stilul vechi spunând despre calendarul nostru îndreptat că este catolic, ca cel gregorian, îndreptat de Papa Grigorie al XIII-lea la anul 1582.

— Nu este așa, iubite frate. Să știi ca rămânerea în urma a calendarului era cunoscută în Biserica noastră cu sute de ani înainte. Acest lucru se arata în mărturia arhim. Nichifor, care, la sfârșitul Ceaslovului tipărit în anul 1816, arata ca din cauza greșelilor calendarului și pascaliei vechi suntem cu 13 zile în urmă.

— Părinte, dar cum a fost îndreptarea calendarului în Biserica noastră, căci stiliștii zic ca patriarhul Miron Cristea a uitat de rânduiala veche și a stricat calendarul nostru cel sfânt?

— Nu patriarhul Miron Cristea a îndreptat calendarul, ci Biserica noastră dreptmaritoare de Răsărit, în frunte cu patriarhul ecumenic de la Constantinopol și cu toți patriarhii Bisericilor Ortodoxe care au fost acolo de fata, sau au trimis delegați și împuterniciți pentru a semna în locul lor.

— Dra când s-a făcut aceasta îndreptare?

— În anul 1923 s-au adunat la Constantinopol într-un sinod, reprezentanți ai tuturor Bisericilor Ortodoxe. Acolo, cercetand cu frica lui Dumnezeu și cu amănunțime cheștiunea calendarului Iulian și văzând ca prin îndreptarea lui nu se aduce nicio știrbire dogmelor, canoanelor Bisericii și rânduielilor Sfinților Părinți și ca prin rămânerea în urma a calendarului de la 21 la 8 martie, se calca rânduiala stabilita de Sfântul și Marele

Sinod ecumenic de la Niceea, au hotărât cu toții să îndrepte calendarul Iulian și să aducă echinocțiul de la 8 martie la 21 martie cum este acum.

Hotărârea a fost primită de toate Bisericele Ortodoxe, care au luat parte la sinod, prin mitropoliți, episcopi și delegatii lor, urmând ca fiecare Biserica să facă îndreptarea calendarului când va găsi vremea potrivita. Astfel, în anul 1924, la 10 martie, a îndreptat calendarul Patriarhia ecumenica de Constantinopol și Biserica Greciei. Apoi, pe rând, Patriarhia Alexandriei, Patriarhia Antiohiei și în anul 1924, în octombrie, a îndreptat calendarul și Biserica noastră Ortodoxă Romană, socotind ziua de 1 octombrie drept 14 octombrie, sarind peste cele 13 zile cu care rămăsese în urma calendarul Iulian. Iar Sfintele Pasti le serbăm odată cu creștinii care tin stilul vechi din celelalte tari, pentru unitatea și pacea Bisericilor noastre surori, care încă nu au îndreptat calendarul, precum Biserica Rusa, Biserica Ierusalimului, s.a. *Căci așa *s-a făcut înțelegerea la Moscova, în anul 1948, la Sinodul Panortodox, unde au fost de fata aproape toate Bisericele Ortodoxe, prin reprezentanții lor.

— Dar stiliștii zic ca noi am desfințat postul Sfinților Apostoli.

— Postul Sfinților Apostoli nu este desfințat, ci ținut sub iconomia Bisericii Ortodoxe.

— Dar cum se procedează atunci când postul Sfinților Apostoli lipsește?

— Atunci rămâne la hotărârea Sfântului Sinod și cate zile rânduiește Sfântul Sinod atâtea zile postim.

— Bine, dar cei cu stil vechi zic că țin cu Ierusalimul și cu Sfântul Munte Athos.

— Dacă tin cu Ierusalimul și cu Sfântul Munte Athos, de ce Ierusalimul nu-i primește nici la slujba și nici la împărtășire? Când am fost la Ierusalim și am intrat în audienta la Prea Fericitul Patriarh Benedict, prima întrebare pe care ne-a pus-o a fost: „Nu este vreun stilist printre voi?“, căci nici în audienta nu voia să-l primească. Apoi, dacă zic că țin ca la Ierusalim, de ce nu fac ceea ce

fac cei din Ierusalim, unde se ține stilul vechi? Căci atât Patriarhia cât și mitropoliții, episcopii, preoții și diaconii de la Sfântul Mormânt slujesc și se împărtășesc cu toți creștinii care vin din toate țările unde se ține stilul nou (calendarul îndreptat). Dacă zic că țin cu cei de la Sfântul Munte, de ce nu fac și ei ca cei de la Sfântul Munte; adică să fie supuși Bisericii și Sfântului Sinod și țării din care fac parte și să slujească cu preoții și episcopii ce tin stilul nou, așa cum fac stareții, preoții și monahii din Sfântul Munte Athos?

Dacă stiliștii zic că țin cu Ierusalimul, de ce n-au venit să slujească cu Patriarhul Diodor al Ierusalimului, în anul 1982, la hramul Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava? De ce Biserica Ortodoxă din Ierusalim nu-i recunoaște, așa cum nu-i recunoaște nici Patriarhia Ecumenica din Constantinopol? Căci Patriarhul Diodor al Ierusalimului, a zis la hramul Sfântului Ioan: „Noi nu recunoaștem în România alta Biserica în afară de Biserica Ortodoxă Romană. Noi, la Ierusalim, ținem calendarul Iulian cel neîndreptat, dar acest lucru nu este o pricina de despărțire între noi și celelalte Biserici Ortodoxe surori și nici nu facem din calendar o dogma de credință”. Dacă stiliștii zic că țin cu Sfântul Munte, de ce, în anul 1993, când au venit părinți din Grecia cu lemnul Sfintei Cruci a Mântuitorului prin România, n-au mers și ei la Slatioara? De ce, în anul 1995, când s-au întrunit toți Patriarhii la noi în România, n-au pomenit nimic de cei care tin stilul vechi?

— Părinte, care sunt abaterile canonice ale stiliștilor?

— Stiliștii au și grave abateri canonice. Iată care sunt cele mai grave:

1. Nu asculta de hotărârea Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, din anul 1923, care a hotărât îndreptarea calendarului celui vechi.

2. Nu asculta nici de Patriarhia Ierusalimului.

3. Nu asculta de Sinodul Bisericii Ortodoxe Române și de hotărârea intai-statatorilor tuturor Bisericilor Ortodoxe, care s-au adunat la Moscova în anul 1948.

4. Episcopii și preoții lor, precum și creștinii conduși

de ei, se departează de la slujirea și împărtășirea cu preoții și ierarhii noștri, din ura, mândrie, răzvrătire și neascultare, căzând prin aceasta sub osânda canoanelor 12,13,14 și 15 ale Sinoadelor 1 și 2 din Constantinopol; 31 al Sfinților Apostoli; 18 al Sinodului al IV-lea Ecumenic; 31 și 34 ale Sinodului al VI-lea Ecumenic; 5 al Sinoadelor din Antiohia și altele.

5. Botează și cununa a doua oară, săvârșind o mare erezie și greșeala dogmatica.

6. Au rupt legătura duhovniceasca cu ierarhia canonica a Bisericii Ortodoxe Române.

7. Hulesc și defăima patriarhii, episcopii și preoții Bisericii care tin stilul nou, numindu-i „catolici”, „lipsiți de har”, „eretici”, etc.

8. Au făcut mănăstiri fără aprobarea Sfântului Sinod.

9. Preoții stiliști se duc prin sate străine și fac slujbe pe ascuns, fără să țină seama de aprobarea episcopului locului și a parohului din acele parohii. Și acestea sunt câteva din greșelile și abaterile canonice ale celor ce tin stilul vechi în țara noastră.

— Stiliștii sunt considerați eretici?

— Nu. Sunt schismatici, adică dezbinati de Biserica Ortodoxă, căci au călcat legile bisericești administrative, organizându-și mănăstiri și biserici deosebite, fără aprobarea Sfântului Sinod. Iar dacă îndrăznesc să boteze a doua oară, atunci se fac eretici, potrivit cu canonul 47 Apostolic și alte canoane. Calendarul este un ceas. A fost schimbat de cinci ori până acum, și când va fi nevoie iar o să-l schimbe.

Calendarul este un ceas al vremii și tu dacă ai calendar cu un ceas în urma sau două, de-acum al tău este bun, ca a rămas în urma? Sau pentru calendar să ne sfădim, să ne dezbinam, să ne uram că nu mai suntem ortodocși? Ai auzit vreodată zicând: „Sfinte mucenice calendare, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi?” Ai auzit nebunii de acestea? Calendarul dacă ar fi sfânt, ar trebui să ne închinăm la calendar! Ori calendarul este dogma? Toate dogmele sunt sintetizate în Crez.

Ai auzit vreodată: „Cred într-unul calendar?” Ai auzit nebunii din acestea? Calendarul, nu-i dogma, nu-i sfânt! Este un ceas al vremii. De ce te închini la el și din cauza lui nu te supui Bisericii și te apuci să faci de capul tău hirotonii și să botezi din nou? Ține-te de Biserica! Toate sectele care *s-au rupt de Biserica, *s-au rupt din neascultare și mândrie de la trupul lui Hristos.

Vezi la Efeseni ce spune la capitolul 1,21 - 22: Biserica este trupul lui Hristos. Vezi și la galateni 18 - 19: Cap al Bisericii este Hristos. Și la Coloseni ai văzut ce-i Biserica? Cine *s-a rupt de Biserica, ori sectar ori stilist, orice ar fi, *s-a rupt de Trupul lui Hristos și nu are mântuire în veacul veacului! Așa sa știți. Nu ne închinăm la calendar niciodată.

Și acești stilști care sunt nesupuși Bisericii până în ziua de azi, rămân o fracțiune eretică care nu se va îndrepta, ca zice așa: de la tot păcatul se întoarce omul ușor, dar de la eres, foarte greu! Și aceasta pentru că se întuneca partea rațională a sufletului. Degeaba îi spun eu ca aici este alb, ca el vede negru. Și atunci foarte greu se întoarce, așa rămâne. Și așa rămân și sectele și celelalte.

DESPRE „OASTEA DOMNULUI”.

— Părinte Cleopa, va mai întreb ceva: Sunt unii din „Oastea Domnului” care cer credincioșilor să facă legământ cu Iisus. Ce este acest legământ?

— Tu spune-i: „Eu sunt în oastea Domnului de când m-am botezat și eram cât o păpușă. De atunci am făcut legământ cu Iisus și m-am lepădat de satana și de toate lucrurile lui și m-am făcut ostaș al lui Iisus Hristos!”. Și dacă nu crede, ada-i Molitfelnicul și arata-i unde spune: „Iată te-ai făcut ostașul lui Iisus Hristos”. Și eu sunt un ostaș de când m-a născut mama, de când m-am botezat și am legământ cu Hristos ca voi face voia lui. Nu-mi mai trebuie legământul tău.

Oastea Domnului a fost aprobată de Biserica odată cu organizația de binefacere a femeilor din București, în anul 1923. Mergeau la spitale, îngrijeau bolnavii, duceau ajutor la cei bolnavi, foarte mulți creștini părăseau imoralitățile.

Și alta asociație era în Ardeal, asociația Sfântului Gheorghe, care în numele Sfântului Gheorghe lupta împotriva catolicilor, a protestanților și a uniților. Acestea trei au mers cât au fost conduse de mitropolitul Nicolae Balan. Cât timp au avut conducători buni, ea a adus mare folos Bisericii. După aceea *s-au făcut pepiniera pentru sectari. Se adunau prin case și cantau cantari făcute de ei. Ca și sectarii, nu mai mergeau la biserică, nu ascultau de preot. Sfântul Apostol Pavel arata ca ostașii lui Iisus Hristos, dacă vor să se incununeze, trebuie să se lupte după lege (Îl Tim. 2,5), iar dacă sunt ostași numai cu numele și au părăsit practica tradițională a Bisericii lui Hristos, apoi unii ca aceștia nu mai sunt ostași ai lui Hristos, ci dezertori și oameni nelămuriți în credința, care, în loc de folos, aduc pagube Bisericii.

Anul trecut a venit un preot la mine din județul Covasna și mi-a zis: „Părinte, am avut tot satul în „Oastea Domnului „și toți au trecut la penticostali. Am rămas numai cu zece familii ortodoxe”. Iată cum *s-au rupt de Biserica și *s-au făcut pepiniera de sectari. Iar ostașii Domnului adevărați, care au rămas în Biserica și asculta de Biserica și de preot, care tin cele patru sfinte posturi și miercurea și vinerea, care se mărturisesc regulat, se împărtășesc și nu fac nimic fără voia Bisericii și a preoților, aceia sunt ostași adevărați, aceia sunt fii ascultatori ai lui Hristos.

Vedeți câți suntem noi aici? Toți suntem în oastea Domnului! Știți de când suntem în oastea Domnului? De când ne-am botezat. Ați auzit ce zice preotul la botez? „Fă, Doamne, pruncul acesta, ostaș ales al Tău”. De atunci ne-am făcut fiii lui Dumnezeu după dar și ostași ai lui Iisus Hristos, de când ne-am botezat. Iar Oastea Domnului a fost o asociație creștina cu scopul să trezească conștiința omului să se lepede de păcate, cum a făgăduit la botez. Ca la botez așa spune: „Ma lepad de satana și de toate lucrurile lui”. Și atunci cei din „Oastea Domnului „au spus: să vă lepădați de beție, de curvie, de hoție, de înjurături, de fumat, de toate răutățile acestea. Sora mea cea mare,

Maria, a murit în „Oastea Domnului”. La fel și cumnatul meu. O, dacă aş avea eu credința ei! La biserica mergea regulat. Atunci le dăduse și steaguri și un fel de decorații la ostașii Domnului. Erau trecuți în Oastea Domnului și ofițeri, aveau mulți preoți. A pornit foarte bine oastea Domnului. dar când au venit comuniștii, au dezbinat-o tare și mulți *s-au dus la secte, lepădându-se de Biserică.

Am auzit ca unii din cei ce-și zic „ostași ai Domnului” fac adunări și predica prin casele oamenilor, fără să știe preoții și fără să rămână în legătura cu ei. Sfintele canoane nu dau voie mireanului și nici chiar preotului să predice în public, fără porunca episcopului locului.

Iată ce zic sfintele canoane în aceasta privința: „Nu se cuvine creștinului mirean a porni cuvânt în public sau a învăța, însușindu-și lui dregatoria bisericească, ci a urma rânduiei celei predate de Domnul și a deschide auzul la cei ce au luat darul învățătorescului cuvânt și a învăța de la dânșii cele dumnezeiești”.

Sfântul Apostol Pavel spune corintenilor: Au doara toți sunt apostoli? Au doara toți sunt proroci? Au doara toți sunt talcuitori? Ce te faci pe tine pastor, oaie fiind? Ce te faci cap, picior fiind? Ce te apuci a comanda osti, fiind rânduit între soldați? (I Cor. 12,29 - 30). Cum vor propovădui dacă nu sunt trimiși? (Rom. 10,15).

Deci, cel ce predica fără să fi fost trimis de episcopul sau preotul său, acela este pe calea neascultării și știm cu toții ca neascultarea lucrează moarte. Iată, fraților, eu v-am învățat cât am putut din mila lui Dumnezeu, după a mea slaba putere. V-am răspuns la întrebările voastre și va îndemn cu toată dragostea, cât încă mai sunt în viață, să iubiți biserica, să ascultați de preoții voștri, să nu lipsiți de la sfintele slujbe, să vă spovediți regulat, să faceți milostenie după putere. să vă rugați cât mai mult și să vă iubiți duhovnicește unii pe alții.

Acestea sunt sfaturile mele pe care le dau tuturor celor care vor să se mântuiască și să dobândească Împărăția Cerurilor. Dar vă rog și eu acum să nu ma uitați la sfintele voastre rugăciuni, că sunt bătrân și bolnav și în

curând trebuie să stau înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, să dau răspuns de toate faptele mele, bune sau rele, cate le-am făcut pe acest pământ. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, prin harul Duhului Sfânt, ca să moșteniti viața cea veșnică întru lumina și slava Preasfintei Treimi. Amin.

EDITURA EPISCOPIEI ROMANULUI